

בטעמי המקרא

ספרי המקרא ערוכים ומחולקים
לנושאים ולפסקאות, עם כותרות

קריאות בתורה והפטרות למועדי תקופת ויקרא

לפי מנהגי עדות ישראל
ספרדים, אשכנזים [נוסח ספרד ונוסח אשכנז], תימנים, ואיטלקים - לגווניהם.
התימנים והאיטלקים - לפי נוסח הספרדים, אלא אם צוין אחרת

שבת זכור *השבת שלפני פורים.*

תעניות ציבור בתקופת ויקרא תענית אסתר

❖ פורים

שבת פרה *תמיד השבת שלפני שבת החודש [ראה מיד בהמשך הרשימה],
וקיאת השבת שלפני האחרונה באדר (בשנה מצוברת אדר ב'),
ואם חל ראש חודש ניסן בשבת, אזי השבת האחרונה באדר.*

שבת החודש *השבת האחרונה באדר (בשנה מצוברת אדר ב'),
ואם חל ראש חודש ניסן בשבת, אזי באותה שבת-כ"ח.*

שבת הגדול *השבת שלפני פסח*

❖ חג הפסח

נערך ונדפס ע"י אהרון אמוזג

"נערך אתו אהרון מערב עד-פקר ... לדלתיהם" (ויקרא כדג)

מהדורת

ביכורים

אדר א' תשע"ד - פברואר 2014

שבת זכור

הַשְּׁמִיטָה הַשְּׁמִיטָה 4 הַשְּׁמִיטָה

הפרשה בתורה

קוראים סרת אלו הסמוך

קריאה בתורה למפטיר

דברים כה, יז-יט

יז זְכוֹר אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה לָךְ עַמְלֶק בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתְכֶם מִמִּצְרָיִם:
 יח אֲשֶׁר קָרָךְ בַּדֶּרֶךְ וַיִּזְגַּב בְּךָ כָּל-תַּנְחָשֵׁי־אֶרֶץ מִצְרָיִם וְאֵתָה עֵרָב וַיִּגַע
 וְלֹא יָרָא אֱלֹהִים:
 יט וְהָיָה בַּהֲנִיחַ יְהוָה אֶל-תְּיֹדֶךָ לָךְ מִכָּל-אֲיִבֶיךָ מִסָּבִיב
 בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר יְהוָה-אֶלְהֶיךָ נָתַן לָךְ בְּחִלָּה לְרִשְׁתָּהּ
 תִּמְחַדָּה אֶת-זִכְרֵךְ עַמְלֶק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם לֹא תִשְׁכַּח: {פ}{פ}{פ}

• מצוות מחייבת
 עמלק

הפטרת פרשת זכור

שמואל א, החל מפרק יד פסוק אחרון [גב] - עד פרק טו פסוק לד.
 הַתִּימָנִים, הַסַּכְרִיִּים וְהַאֲשַׁכְנִיזִים מִתִּימָנִים כֹּף אַחַד מִמָּקוֹם אַחֵר [לְהִלָּן]

---- כאן מתחילים התימנים ----

[שמואל א]

גב וְתָהִי הַמְּלַחְמָה חֲזֹקָה עַל-פְּלִשְׁתִּים כָּל יְמֵי שְׁאוּל
 וְרָאָה שְׁאוּל כָּל-אִישׁ גִּבּוֹר וְכָל-בֶּן-חַיִל וַיֹּאסְפֵהוּ אֵלָיו: {פ}

פרק יד

מלחמת שאול בעמלק ובמלכו אגג

---- כאן מתחילים הסכריים ----

פרק טו

א וַיֹּאמֶר שָׁמוּאֵל אֶל-שְׁאוּל

הציווי להשמיד
את עמלק

אֹתִי שְׁלַח יְהוָה לְמַשְׁחֵךְ לְמִלָּךְ עַל-עַמּוֹ עַל-יִשְׂרָאֵל
 וְעַתָּה שְׁמַע לְקוֹל דְּבָרֵי יְהוָה: {ס}

הקדמה

---- כאן מתחילים האשכנזים ----

ב כֹּה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת

הרקע לציווי

פְּקֹדֵתִי אֶת אֲשֶׁר-עָשָׂה עַמְלֶק לְיִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר-שָׂם לוֹ בַּדֶּרֶךְ בַּעֲלָתוֹ מִמִּצְרָיִם:

ג עַתָּה לָךְ וְהִבִּיתָה אֶת-עַמְלֶק

הציווי

וְהִחַרְמֶתְם אֶת-כָּל-אֲשֶׁר-לּוֹ וְלֹא תִחַמְלֵם עָלָיו

והמתה מאיש עד-אשה
מעלל ועד-יונק משור ועד-שה מנמל ועד-תמור: {ס}

ד וישמע שאול את-העם ויפקדם בטלאים

מאתים אלף רגלי ועשרת אלפים את-איש יהודה:

ה ויבא שאול עד-עיר עמלק וירב בנגחל:

ו ויאמר שאול אל-הקיני

לכו סרו רדו מתוך עמלקי פן-אספד עמו

ואתה עשיתה חסד עם-כל-בני ישראל בעלותם ממצרים

ויסר קיני מתוך עמלק:

היערכות
מפקד הלוחמים
היערכות בנחל
הודעה מראש לקיני

המלחמה

ז ויך שאול את-עמלק מחוילה בואך שור אשר על-פני מצרים:

ח ויתפש את-אנג מלך-עמלק חי ואת-כל-העם החרים לפי-חרב:

ט ויחמל שאול והעם על-אנג ועל-מיטב הצאן והבקר והמשנים

ועל-הפרים ועל-כל-הטוב ולא אביו החרימם

וכל-המלאכה נמבזה ונמס אתה החרימו: {פ}

שאל מכה בעמלק ותופש את אנג
חמלה על אנג ועל הבהמות

ה' לשמואל

י ויהי דבר-יהוה אל-שמואל לאמר:

יא נחמתי כיהמלכתי את-שאול למלך

כיישב מאחרי ואת-דברי לא הקים

ויחר לשמואל ויזעק אל-יהוה כל-הלילה:

"נחמתי כיהמלכתי את-שאול"

יב וישכם שמואל לקראת שאול בבקר

ויגד לשמואל לאמר בא-שאול הפרמלה

והנה מציב לו יד ניסב ויעבר ויגרד הגלגל:

שמואל הולך לקראת שאול

יג ויבא שמואל אל-שאול

ויאמר לו שאול

ברוך אתה ליהוה תקימתי את-דבר יהוה:

יד ויאמר שמואל

ומה קול-הצאן הזה באזני וקול הבקר אשר אנכי שמע:

שמואל ושאל
"בירורים"

טו וַיֹּאמֶר שָׂאוּל

מֵעַמְלֹקֵי הַבְּיָאוּם אֲשֶׁר חָמַל הָעָם עַל-מִיטַב הַצֹּאן וְהַבְּקָר
לְמַעַן זָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ וְאֶת-הַיּוֹתֵר הִחְרַמְנוּ: {ס}

טז וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שָׂאוּל

הֲרַף וְאִנְיָדָה לְךָ אֵת אֲשֶׁר דִּבֶּר יְהוָה אֵלַי הַלְיִלָּה
{וַיֹּאמֶר} לוֹ דִּבֶּר: {ס}

יז וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל

הֲלוֹא אִם-קָטַן אֶתָּה בְּעֵינֶיךָ רֹאשׁ שְׁבָטֵי יִשְׂרָאֵל אֶתָּה
וַיִּמְשָׁחֶךָ יְהוָה לְמֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל:

יח וַיִּשְׁלַחֶךָ יְהוָה בְּדַרְךָ וַיֹּאמֶר

לְךָ וְהַחֲרַמְתָּה אֶת-הַחֲטָאִים אֶת-עַמְלֹק
וְגַלְחַמְתָּ בּוֹ עַד פְּלוֹתָם אִתָּם:

יט וְלָמָּה לֹא-שָׁמַעְתָּ בְּקוֹל יְהוָה

וַתַּעַט אֶל-הַשְּׁלָל וַתַּעַשׂ הַרַע בְּעֵינֵי יְהוָה: {ס}

כ וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-שְׂמוּאֵל

אֲשֶׁר שָׁמַעְתָּי בְּקוֹל יְהוָה וְאֵלֶיךָ בְּדַרְךָ אֲשֶׁר-שָׁלַחְתָּנִי יְהוָה
וְאָבִיא אֶת-אַנְגְּלֵי מֶלֶךְ עַמְלֹק וְאֶת-עַמְלֹק הַחֲרַמְתִּי:

כא וַיִּקַּח הָעָם מִהַשְּׁלָל צֹאן וּבְקָר רֹאשֵׁית הַחֲרָם

לְזָבַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּגִלְגָּל: {ס}

כב וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל

הַחֲפֹץ לַיהוָה בַּעֲלוֹת וּזְבָחִים בְּשֹׁמֵעַ בְּקוֹל יְהוָה
הִנֵּה שָׁמַע מְזַבַּח טוֹב לְהִקְשִׁיב מִחֶלֶב אֵילִים:

כג כִּי חֲטָאת־קֶסֶם מְרִי וְאָוֶן וַתִּרְפִּים הַפֶּצֶר

יַעַן מָאֲסַת אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאָסֶךָ מִמֶּלֶךְ: {ס}

כד וַיֹּאמֶר שָׂאוּל אֶל-שְׂמוּאֵל

חֲטָאתִי כִי-עָבַרְתִּי אֶת-פִּי יְהוָה וְאֶת-דְּבַרְיָךָ

כִּי יֵרְאֵתִי אֶת-הָעָם וְאֲשַׁמַּע בְּקוֹלָם:

כה וַעֲתָה שָׂא נָא אֶת-חֲטָאתִי וְשׁוּב עִמָּי וְאֲשַׁתְּנוּהָ לַיהוָה:

תוכחת שמואל לשאול

ותשובת שאול

"החפץ לה' בעלות וזבחים"

בקשה ראשונה של שאול

"חטאתי... ושוב עמי"

<p>כ וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל אֶל-שְׂאוּל לֹא אָשׁוּב עִמָּךְ כִּי מָאֲסָתָהּ אֶת-דְּבַר יְהוָה וַיִּמְאַסֶּךָ יְהוָה מִהָיִית מֶלֶךְ עַל-יִשְׂרָאֵל: {ס}</p>	<p>[ותשובה] "לא אשוב עמך"</p>
<p>כז וַיִּסָּב שְׂמוּאֵל לְלֶכֶת וַיַּחֲזֹק בַּכֶּנֶף-מְעִלּוֹ וַיִּקְרַע: {ס}</p> <p>כח וַיֹּאמֶר אֵלָיו שְׂמוּאֵל</p>	<p>ויחזק בכנף מעילו</p>
<p>קָרַע יְהוָה אֶת-מַמְלַכּוֹת יִשְׂרָאֵל מֵעַלְיָד הַיּוֹם וַנִּתְּנָה לְרַעֲיָה הַטּוֹב מִמֶּךָ: כט וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל לֹא יִשְׁקַר וְלֹא יִנָּחַם כִּי לֹא אָרַם הוּא לְהִנָּחַם:</p>	<p>"קרע ה' את ממלכות ישראל מעל יד" ונתנה לרעייה הטוב ממך: כט וגם ניצח ישראל לא ישקר ולא ינחם כי לא ארם הוא להנחם:</p>
<p>ל וַיֹּאמֶר חָטַאתִי עִתָּה כִּבְדֵנִי נָא גִּגְד וְזָקַנְי-עָמִי וַנִּגְד יִשְׂרָאֵל וְשׁוּב עָמִי וְהִשְׁתַּחֲוִיתִי לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ: לא וַיֵּשֶׁב שְׂמוּאֵל אַחֲרַי שְׂאוּל וַיִּשְׁתַּחֲוּ שְׂאוּל לַיהוָה: {ס}</p>	<p>בקשה שניה של שאול כבדני בפני בני עמי שמואל נעה</p>
<p>לב וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל הִגִּישׁוּ אֵלָי אֶת-אַגַּג מֶלֶךְ עַמְלָק וַיִּלְךְ אֵלָיו אַגַּג מֵעַד נֹת וַיֹּאמֶר אַגַּג אֶבֶן סַר מֵרֶ-תְּמוֹת: {ס} לג וַיֹּאמֶר שְׂמוּאֵל כְּאֲשֶׁר שִׁפְלָה נָשִׁים חַרְבָּךְ בֶּן-תְּשַׁכַּל מִנָּשִׁים אִמָּךְ וַיִּשְׁפֹּף שְׂמוּאֵל אֶת-אַגַּג לִפְנֵי יְהוָה בַּגִּלְגָּל: {ס}</p>	<p>שמואל מוסף את אגג וישפף שמואל את אגג לפני יהוה בגלגל:</p>
<p>----- כַּאן מִסִּימָיִם הַתִּימְנִי'ט ----- לד וַיִּלְךְ שְׂמוּאֵל הַרְמָתָה וְשְׂאוּל עָלָה אֶל-בֵּיתוֹ גִּבְעַת שְׂאוּל:</p>	<p>נפרדים</p>

----- עַל כַּאן הַפְּטָרָה -----

והפסק מסתיים בפסוק הבא [לא נכלל בפטרה]

וה ולא יסף שמואל לראות את שאול, עד-יום מותו,
 כי-התאבל שמואל אל-שאול;
 ויהוה נחם, כי-המליך את-שאול על-ישראל. {פ}

ארבע תעניות ציבור

13ט טדליה, צערה בטמת, תצנית אסתר, ו"ז בתמוז

[למעשה באה (תצנית חמישית) - ראה הפסוקים לתקופת דפרים]

קריאה בתורה לתעניות ציבור בעזרתית ככל המנהגים
[והיא מט קריאה בתורה למנוחה של 6' באה ככל המנהגים]
:elife צולאים לתורה וקוראים נני קטצט פכרשת כי תשא:
בפרק לב ובפרק לד

הקריאה בתורה להלן באה לאחר מעשה העגל

פרק לב

משה מבקש
רחמים על עם
ישראל

יא ויתל משה אתפני יהנה אלהיו ויאמר

למה יהנה יחרה אפך בעמך

אשר הוצאת מארץ מצרים בלח גדול ובגד חזקה:

יב למה יאמרו מצרים לאמר

ברעה הוציאם לתרג אתם בהרים ולכלתם מעל פני האדמה

שוב מתרנו אפך והנחם על הרעה לעמך:

יג זכר לאברהם ליצחק ולישראל אשר נשבעת להם בך

והתברך אלהם

ארבה את זרעכם ככוכבי השמים

וכל הארץ היא את אשר אמרתי אתן לזרעכם ונתתו לעלם:

יד וינחם יהנה על הרעה אשר דבר לעשות לעמו: {ב}

ה' נעתר

מדלגים על המשך פרק לב עד תומו, וכל פרק לג, ובו: דו-שיח בין ה' למשה הכולל בקשות משה מה'

[דילוג]

כ"ו

הלוחות השניים

פרק לד

הוראה לפסול
לוחות שניים

א ויאמר יהנה אל משה

פסל לך שני לוחות אבנים כראשנים

וקמתי על הלחת את הדברים אשר תני על הלחת הראשנים אשר שברת:

ב והיה נכון לבקר

ועלית בבקר אל ה' סיני ונצבת ל' שם על ראש ההר:

ג ואיש לא יעלה עמך ונמ איש אל ירא בכל ההר

נמ הצאן והבקר אל ירעו אל מול ההר ההוא:

הכנת הלוחות
השניים

ד ויפסל שני לוחות אבנים כראשנים

וישכם משה בבקר

ויעל אל ה' סיני כאשר צוה יהנה אתו

ויקח בידו שני לוחות אבנים:

משה עולה להר
[פעם רביעית]

ישראל

פעמיים
בפר' יתרו,
ופעם בפר'
משפטים

ה וַיִּגְדַּד יְהוָה בְּעֵינָיו וַיִּתְחַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:
 ו וַיַּעֲבֹר יְהוָה | עַל-פְּנֵי וַיִּקְרָא
 יְהוָה | יְהוָה
 אַל רְחֹם וַחֲנוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאַמֶּת:
 ז נִצַּר חֶסֶד לְאַלְפִים גִּשָׁא עֵזוֹ וּפְשַׁע וַחֲטָאָה וְנִקְהָ לֹא וְנִקְהָ
 פִקֵּד | עֵזוֹן אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רַבְעִים:
 ח וַיִּמְהַר מִשָּׁה וַיִּקְדַּר אֲרֻצָּה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:
 ט וַיֹּאמֶר
 אִם-נָא מִצְּאֵתִי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי יְיָ-יְהוָה אֲדֹנָי בְּקִרְבְּנוּ
 כִּי עִם-קִשְׁתֵּי-עֶרְךָ הוּא וְסִלְחַת לַעֲוֹנָיו וּלְחַטָּאתָנוּ וּנְחַלְתָּנוּ:
 י וַיֹּאמֶר
 הִנֵּה אֲנִי כֹרֵת בְּרִית בְּרִית
 נִגְדַּד כָּל-עַמֶּךָ אֲעִשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם
 וְרָאָה כָל-הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בְּקִרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה כִּי-נִוְרָא הוּא
 אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

ה' יורד בענן
 בקשה
 "לדו-לא אדני" בקרבנו
 התשובה
 חידוש הברית בין ה' לעם

הפטרה לשוחרית תעניות ציבור כמנהג אשכנז
 [והיא מט הפסרת ט' באב כמנהג אשכנזים]
 ואין הספרדים והתימנים מפטרים פסחית de תעניות ציבור
 ישעיהו נה, ו - ז, ט

ו דַּרְשׁוּ יְהוָה בְּהִמְצָאוֹ קְרָאָהוּ בְּהִיּוֹתוֹ קְרוֹב:
 ז יַעֲזֹב רִשְׁעֵי דַרְכּוֹ וְאִישׁ אֶן מַחֲשַׁבְתּוֹ
 וַיֵּשֶׁב אֶל-יְהוָה וַיִּרְחַמְהוּ וְאֶל-אֱלֹהֵינוּ כִּי-יִרְבֶּה לְסִלּוֹחַ:
 ח כִּי לֹא מַחֲשַׁבוֹתַי מַחֲשַׁבוֹתֵיכֶם וְלֹא דַרְכֵיכֶם דַּרְכֵי נְאֻם יְהוָה:
 ט כִּי-נִבְהִי שְׁמַיִם מֵאָרֶץ כֵּן גִּבְהִי דַרְכֵי מַדְרֵיכֵיכֶם וּמַחֲשַׁבְתֵּי
 מִמַּחֲשַׁבְתֵיכֶם:
 י כִּי כַּאֲשֶׁר יִרְדֵּ הַנֶּשֶׁם וְהִשְׁלַג מִן-הַשְּׁמַיִם וְשָׁמַח לֹא יִשׁוּב
 כִּי אִם-הִרְגָה אֶת-הָאָרֶץ וְהוֹלִידָהּ וְהִצְמִיחָהּ
 וַנִּתֵּן זֶרַע לְזֵרַע וְלַחֵם לְלֶחֶם לְאִכְל:

קריאה לתשובה
 דרכי ה'
 מחשבות ה' ודרכיו שונים מאלה של בני אדם

יא כֵּן יִהְיֶה דְבַרְי אֲשֶׁר יֵצֵא מִפִּי לֹא-יָשׁוּב אֵלַי רִיקִים
כִּי אִם-עָשָׂה אֶת-אֲשֶׁר חָפְצָתִי וְהִצַּלִּיחַ אֲשֶׁר שְׁלַחְתִּיו:

דברי ה' מתקיימים

שמחת הגאולה

גם הטבע ישתתף
בשמחה

יב כִּי-בִשְׂמֵחָה תֵצֵאוּ וּבְשָׁלוֹם תִּבְלְוּ
הַהָרִים וְהַגְּבֻעוֹת יִפְצְחוּ לִפְנֵיכֶם רִנָּה וְכָל-עֵצֵי הַשָּׂדֶה יִמְחֲאוּ-קוֹף:
יג תַּחַת הַנֶּעְצָוִץ יַעֲלֶה בְרוֹשׁ (תחת) וְתַחַת הַסְּרַפָּד יַעֲלֶה הַדָּס
וְהִגָּה לִיהֲנֶה לְשֵׁם לְאוֹת עוֹלָם לֹא יִכָּרֵת: {פ}

פרק נו

קריאה למשפט
וצדקה

א כֹּה אָמַר יְהוָה

הקריאה

אשרי עושי
המשפט ושומרי
דרך ה'גם בני הנכר
וגם הסריסים

שִׁמְרוּ מִשְׁפָּט וַעֲשׂוּ צְדָקָה כִּי-קָרוֹבָה יְשׁוּעָתִי לְבוֹא וְצַדִּיקְתִּי לְהַגְּלוֹת:

ב אֲשֶׁרִי אֲנוֹשׁ יַעֲשֶׂה-זֹאת וּבֶן-אָדָם יִחְזֹק בָּהּ
שִׁמְרֵ שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וְשִׁמְרֵ יָדוֹ מִמַּעֲשׂוֹת כָּל-רָע: {ס}
ג וְאֵל-יֹאמַר בֶּן-הַנְּכָר הַנִּלְוָה אֶל-יְהוָה לֵאמֹר
הִבְהִיל וּבְדִילְנִי יְהוָה מֵעַל עַמּוֹ
וְאֵל-יֹאמַר הַסְּרִיס הֵן אֲנִי עֵץ יָבֵשׁ: {פ}

הבטחות לעתיד
טוב

לסריסים

שומרי השבת
ומחזיקים
בברית ה'ונתתי להם ...
יד ושם

ד כִּי-כֹה אָמַר יְהוָה לְסְרִיסִים
אֲשֶׁר יִשְׁמְרוּ אֶת-שַׁבָּתוֹתַי וּבְחָרוּ בְּאֲשֶׁר חָפְצָתִי
וּמְחִזְקִים בְּבְרִיתִי:

ה וְנָתַתִּי לָהֶם בְּבִיתִי וּבְחֻמּוֹתַי יָד וְשֵׁם טוֹב מִבְּנִים וּמִבָּנוֹת
שֵׁם עוֹלָם אֲתֵן-לָוּ אֲשֶׁר לֹא יִכָּרֵת: {ס}

לבני הניכר

שומרי שבת
ומחזיקים
בברית ה'

ו וּבְנֵי הַנְּכָר
הַנִּלְוִים עַל-יְהוָה לְשָׂרְתוֹ וְלֹא-תִּהְיֶה אֶת-שֵׁם יְהוָה לְחֵינוֹת לוֹ לְעַבְדִּים
כָּל-שִׁמְרֵ שֶׁבֶת מִחֲלָלוֹ וּמְחִזְקִים בְּבְרִיתִי:

ז וְתִבְיֹאוּתִים אֶל-תֶּרֶךְ קַדְשֵׁי וְשִׂמְחָתִים בְּבֵית תְּפִלָּתִי
עוֹלְתֵיהֶם וּזְבַחֵיהֶם לְרִצּוֹן עַל-מִזְבְּחִי
כִּי בֵיתִי בֵית-תְּפִלָּה יִקְרָא לְכָל-הָעַמִּים:

ביתי בית תפילה
יקרא
לכל העמים

פורים

קריאה בתורה
בפרשת בשלח, שמות ז', טו-טז

מלחמת ישראל בעמלק, ברפידים

n וַיָּבֹא עֲמֻלֵק וַיִּלָּחֶם עִם־יִשְׂרָאֵל בְּרִפְדִּים:

ברפידים

ט וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ

היערכות

בְּחַר־לָנוּ אַנְשִׁים וְצֵא הִלָּחֶם בְּעֲמֻלֵק

מִחָר אֲנֹכִי נֹצֵב עַל־רֹאשׁ הַגִּבְעָה וּמִמָּה הָאֱלֹהִים בִּידֵי:

י וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כְּאֲשֶׁר אָמַר־לוֹ מֹשֶׁה לְהִלָּחֶם בְּעֲמֻלֵק

וּמֹשֶׁה אֶתְרֵן וְחֹר וְעָלוּ רֹאשׁ הַגִּבְעָה:

כ"ו

יא וְהָיָה כְּאֲשֶׁר יָרִים מֹשֶׁה יָדוֹ וְגִבַּר יִשְׂרָאֵל

אחרון וחור, ידי משה

וּכְאֲשֶׁר נִיחַ יָדוֹ וְגִבַּר עֲמֻלֵק:

יב וַיְהִי מִשְׁחַת כְּבָדִים וַיִּקְחוּ־אֶבֶן וַיָּשִׂימוּ תַּחְתּוּיָהּ וַיִּשָּׁב עָלֶיהָ

וְאֶתְרֵן וְחֹר תָּמְכוּ בִּידֵיו

מִזֶּה אַחַד וּמִזֶּה אַחַד וַיְהִי יָדָיו אֲמוּנָה עַד־בֹּא הַשָּׁמֶשׁ:

יג וַיַּחַלֵּשׂ יְהוֹשֻׁעַ אֶת־עֲמֻלֵק וְאֶת־עַמּוֹ לַפִּי־חָרָב: {פ}

יהושוע חולש את עמלק

ישראל

יד וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

כרימה אמתה

כָּתֹב זֹאת זְכוֹרֹן בְּסֵפֶר וְשִׂים בְּאָזְנוֹ יְהוֹשֻׁעַ

כִּי־מָחָה אֲמַחֶה אֶת־זְכוֹר עֲמֻלֵק מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם:

טו וַיִּבֶן מֹשֶׁה מִזְבֵּחַ וַיִּקְרָא שְׁמוֹ יְהוָה וְגָסִי:

מזבח "ה' גסי"

טז וַיֹּאמֶר כִּי־יֵדַע עַל־כֶּסֶף זֶה מִלְחָמָה לִיהוָה בְּעֲמֻלֵק מִדֶּרֶךְ: {פ}{פ}{פ}

טז וַיֹּאמֶר כִּי־יֵדַע עַל־כֶּסֶף זֶה מִלְחָמָה לִיהוָה בְּעֲמֻלֵק מִדֶּרֶךְ: {פ}{פ}{פ}

הסכריט קולאט
ale את הסוק
מחנן[*]

[*] כדי להשיג מנין 10 סוקים, ואין זה מנהג האשכנזים.

שבת פרה

פס'ישית מסדרת 4 השפחות

הפרשיה בתורה
פרשת אלות השפוחקריאה בתורה למופטיור
במדבר פר' חקת, פרק יט

אפר פרה אדומה להכנת מי נידה

פרק יט

א וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה וְאֶל-אַהֲרֹן לֵאמֹר:
 ב זֹאת חֻקַּת הַתּוֹלָה אֲשֶׁר-צִוָּה יְהוָה לֵאמֹר
 דַּבֵּר אֶל-בְּנֵי יִשְׂרָאֵל
 וַיִּקְחוּ אֵלֶיךָ פֶּלֶה אֲדָמָה תְּמִימָה אֲשֶׁר אֵין-בָּהּ מוּם אֲשֶׁר לֹא-עָלָה עָלֶיהָ עַל:
 ג וּנְתַתֶּם אֹתָהּ אֶל-אַלְעָזָר הַכֹּהֵן
 וְהוֹצִיא אֹתָהּ אֶל-מִחוּץ לַמַּחֲנֶה וְשָׂחַט אֹתָהּ לִפְנֵינוּ:

פרה אדומה

- שחיטה

הכנת האפר

- הזאה

- שריפה

- השלכה [הכהן]

היטהרות הכהן

היטהרות השורף

האפר - למשמרת

היטהרות האוסף

חוקת עולם

ד וּלְקַח אֶלְעָזָר הַכֹּהֵן מִדָּמָה בְּאֶצְבָּעוֹ
 וְהִזָּה אֶל-נֹכַח פְּנֵי אֹהֶל-מוֹעֵד מִדָּמָה שֶׁבַע פְּעָמִים:
 ה וְשָׂחַף אֶת-הַפֶּרֶה לְעֵינָיו
 אֶת-עֵרָה וְאֶת-בִּשְׂרָה וְאֶת-דָּמָה עַל-פְּרִשָּׁה וְשָׂחַף:
 ו וּלְקַח הַכֹּהֵן עֵץ אַרְזוֹ וְאֵזוֹב וְשֵׁנִי תוֹלַעַת
 וְהִשְׁלִיךְ אֶל-תּוֹךְ שְׂרַפַת הַפֶּרֶה:
 ז וְכִבֶּס בְּגָדָיו הַכֹּהֵן וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְאָחַר יָבֹא אֶל-הַמַּחֲנֶה
 וְטָמֵא הַכֹּהֵן עַד-הָעֶרֶב:
 ח וְהִשְׂחַף אֹתָהּ יְכַבֵּס בְּגָדָיו בַּמַּיִם וְרַחֵץ בְּשָׂרוֹ בַּמַּיִם וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב:
 ט וְאָסַף אִישׁ טְהוֹר אֶת אֲפֶר הַפֶּרֶה וְהֵגִיחַ מִחוּץ לַמַּחֲנֶה בַּמָּקוֹם טְהוֹר
 וְהִיזָה לְעֹדֶת בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמַרְתָּ לְמִי נִדְהָ חַטָּאת הוּא:
 י וְכִבֶּס הָאֹסֵף אֶת-אֲפֶר הַפֶּרֶה אֶת-בְּגָדָיו וְטָמֵא עַד-הָעֶרֶב
 וְהִיזָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל וְלִגְרֵ הַגֵּר הַתּוֹכֵם לְחֻקַּת עוֹלָם:

טומאת מת

יא הַנֶּנֶע בְּמַת לְכָל-נֶפֶשׁ אָדָם

וְטָמֵא שִׁבְעַת יָמִים:

יב הוּא יִתְחַטֵּא-בּוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִטְהַר
 וְאִם-לֹא יִתְחַטֵּא בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי לֹא יִטְהַר:

טומאת מגע

טמא 7 ימים

טהרה ע"י חטיו

יג כל־הנגע בַּמַּת בְּנֶפֶשׁ הָאָדָם אֲשֶׁר־יָמוּת וְלֹא יִתְחַטָּא
 אֶת־מִשְׁכַּן יְהוָה טָמֵא וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל
 כִּי מִי נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא יִהְיֶה עוֹד טָמְאָתוֹ בּוֹ:

כרת לטמא מת
שלא יתחטא

יד זאת התורה אדם כִּי־יָמוּת בְּאֵהָל
 כָּל־חַבֵּא אֶל־הָאֵהָל וְכָל־אֲשֶׁר בְּאֵהָל יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים:
 טו וְכָל־כְּלֵי פְתוּחִים אֲשֶׁר אֵין־צִמִּיד פְּתִיל עָלָיו טָמֵא הוּא:

טומאת אוהל

אדם באוהל המת
כלי באוהל המת

טז וְכָל־אֲשֶׁר־יָנַע עַל־פְּנֵי הַשָּׂדֶה
 בַּחֲלָל־הָרֵב אֹו כְּמוֹת אֹו־כַעֲצָם אָדָם אֹו בַּקֶּבֶר יִטְמָא שִׁבְעַת יָמִים:
 יז וְלִקְחוּ לַטָּמֵא מִעֵפֶר שְׂרָפַת הַחֲטָאֹת וְנָתַן עָלָיו מִיּוֹם הַיּוֹם אֶל־כְּלָי:

טומאת מגע
בשדה

הכנת מי נידה

יח וְלָקַח אֶזְוֵב וְטָבַל בְּמִיּוֹם אִישׁ טְהוֹר
 וְהִנָּה עַל־הָאֵהָל וְעַל־כָּל־הַכְּלָיִים וְעַל־הַנֶּפֶשׁוֹת אֲשֶׁר הֵיוּ־שָׁם
 וְעַל־הַנֶּגַע בַּעֲצָם אֹו בַּחֲלָל אֹו כְּמוֹת אֹו בַּקֶּבֶר:
 יט וְהִנָּה הַטְּהוֹר עַל־הַטָּמֵא בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי
 וְחֲטָאוּ בַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וּכְבָּס בְּגָדָיו וְרָחַץ בְּמִיּוֹם וְטָהַר בַּעֲרֵב:

נוהל החיטוי [במי
נידה]

כ ואיש אשר־יטמא וְלֹא יִתְחַטָּא וּנְכַרְתָּהּ הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִתּוֹדֵד הַקֶּהָל
 כִּי אֶת־מִקְדָּשׁ יְהוָה טָמֵא מִי נִדָּה לֹא־זָרַק עָלָיו טָמֵא הוּא:

כרת לטמא
שלא יתחטא

כא וְהִיְתָה לָהֶם לְחֻקַּת עוֹלָם

חוקת עולם

וּמִזֶּה מִי־הִנְדָּה וּכְבָּס בְּגָדָיו
 וְהַנֶּגַע בְּמִי הַנִּדָּה יִטְמָא עַד־הָעֶרֶב:

מי־נידה מטמאים
במשא ומגע

כב וְכָל־אֲשֶׁר־יָנַע־בּוֹ הַטָּמֵא יִטְמָא
 וְהַנֶּפֶשׁ הַנֶּגַעַת תִּטְמָא עַד־הָעֶרֶב: {פ}

הנטמא
מטמא־מת

הפטרת עֵלֶבֶת פֵּרָה

יחזקאל: לו, טו – טו פ הפרק

טז וַיְהִי דְבַר־יְהוָה אֵלַי לֵאמֹר:

יז בֶּן־אָדָם

חטאי ישראל,
והעונש

בֵּית יִשְׂרָאֵל יֹשְׁבִים עַל־אֲדָמָתָם וַיִּטְמָאוּ אוֹתָהּ בְּדַרְכָּם וּבַעֲלִילוֹתָם
 כְּטָמְאֹת הַנִּדָּה הִיְתָה דַרְכָּם לִפְנָי:

ישראל טמאו את
הארץ

יח וְאֲשַׁפְּדָה חַמְתִּי עֲלֵיהֶם עַל־הַדָּם אֲשֶׁר־שָׁפְכוּ עַל־הָאָרֶץ
 וּבִגְלוֹלֵיהֶם טָמְאוּהָ:

ואפיין אדם בגוים

יט וְאָפִיץ אֹתָם בְּגוֹיִם וַיִּזְרוּ בְּאֶרְצוֹת כְּדָרְכָם וּכְעִלְלוֹתָם שְׁפָטִיתִים:

כ וַיָּבֹאוּ אֶל־הַגּוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁם וַיַּחְלְלוּ אֶת־שֵׁם קְדֹשִׁי בְּאָמַר לָהֶם עִם־יְהוָה אֱלֹהֵי וּמֵאֲרָצוֹ יֵצְאוּ:

ובין הגוים - ויחללו
את שם קדשי

גאולת ישראל
ובנין הארץ

כא וְאָחַמְלָה עַל־שֵׁם קְדֹשִׁי אֲשֶׁר חָלְלָהּ בֵּית יִשְׂרָאֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאוּ שָׁמָּה: {פ}

כב לָכֵן אָמַר לְבֵית־יִשְׂרָאֵל

הסיבה: "ואחמל
על שם קדשי"

כָּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

לֹא לְמַעַנְכֶם אֲנִי עוֹשֶׂה בֵּית יִשְׂרָאֵל

כִּי אִם־לְשֵׁם־קְדֹשִׁי אֲשֶׁר חָלְלֵתֶם בְּגוֹיִם אֲשֶׁר־בָּאתֶם שָׁם:

כג וְקִדְשִׁיתִי אֶת־שְׁמִי הַגָּדוֹל הַמְחַלְלֵל בְּגוֹיִם אֲשֶׁר חָלְלֵתֶם בְּתוֹכָם וַיִּדְעוּ הַגּוֹיִם כִּי־אֲנִי יְהוָה נְאֻם אֲדֹנָי יְהוִה בְּהַקְדֹּשִׁי בְּכֶם לְעֵינֵיהֶם:

"לא למענכם"

אקדש שמי, שידעו
הגוים

כד וְלִקְחֹתִי אֶתְכֶם מִן־הַגּוֹיִם וְקִבַּצְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל־הָאֶרְצוֹת וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל־אֲדַמְתְּכֶם:

כה וְזָרַקְתִּי עֲלֵיכֶם מַיִם טְהוֹרִים וַיִּטְהַרְתֶּם

מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם וּמִכָּל־גִּלְוֵי־לִבְכֶם אֲטַהַר אֶתְכֶם:

כו וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב חֲדָשׁ וְרוּחַ חֲדָשָׁה אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם וְהִסְרֹתִי אֶת־לֵב הָאֵבֶן מִבְּשָׂרְכֶם וְנָתַתִּי לְכֶם לֵב בָּשָׂר:

כז וְאֶת־רוּחִי אֶתֶּן בְּקִרְבְּכֶם וְעָשִׂיתִי אֵת אֲשֶׁר־בְּחַקִּי תִלְכוּ וּמִשְׁפָּטֵי תִשְׁמְרוּ וְעָשִׂיתֶם:

כח וַיִּשְׁבַּתֶּם בְּאֶרֶץ אֲשֶׁר נָתַתִּי לְאַבְתְּיכֶם

וְהִייתֶם לִי לְעָם וְאֲנֹכִי אֶהְיֶה לְכֶם לֵאלֹהִים:

כט וְהוֹשַׁעְתִּי אֶתְכֶם מִכָּל טְמֵאוֹתֵיכֶם

וּקְרָאתִי אֶל־הַדָּגוּן וְהַרְבִּיתִי אֹתוֹ וְלֹא־אֶתֶּן עֲלֵיכֶם רָעָב:

ל וְהַרְבִּיתִי אֶת־פְּרֵי הָעֵץ וְתִגְנַבְתְּ הַשְּׂדֵה

לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא תִקְחוּ עוֹד חֶרֶפַת רָעָב בְּגוֹיִם:

שיבת בטח בארץ

שפע

לא וזכרתם את דרכיכם הרעים ומעלליכם אשר לא טובים
 ונקטתם בפניכם על עונתיכם ועל תועבותיכם:
 לב לא למענכם אני עשה נאם אדני יהוה יודע לכם
 בושו והכלמו מדרכיכם בית ישראל: {ס}

זכרתם דרכים
 הרעים
 "לא למענכם"
 [פעם שניה]

לג כה אמר אדני יהוה
 ביום טהרי אתכם מכל עונותיכם
 והושבתו את הערים ונכנו החרבות:
 לד והארץ הנשמה תעבד תחת אשר היתה שממה לעיני כל עובר:
 לה ואמרו הארץ הלזו הנשמה היתה כגן עדן
 והערים החרבות והנשמות והנהרסות בצורות ישובו:

בין הארץ
 והפרחת השממה

לו וידעו הגוים אשר ישארו סביבותיכם
 כי אני יהוה בניתל הנהרסות נטעתי הנשמה
 אני יהוה דברתי ועשיתי: {ס}

ידעו הגוים

----- כאן מסיימים הספרדים והתימנים -----

לז כה אמר אדני יהוה
 עוד זאת אדרכש לבית ישראל לעשות להם
 ארבה אתם כצאן אדם:
 לח כצאן קדשים כצאן ירושלם במועדיה
 כן תהיינה הערים החרבות מלאות צאן אדם
 וידעו כי אני יהוה: {פ}

ריבוי העם

שבת פרשת החודש

הקריאות מסדרת 4 השמות

הפרשה בתורה [ספר ראשון]
פרשת אותו השבוע

ואם חל ראש חודש בשבת, הוציאה שיש קורא טע את סמיצו, והסמיצו קורא להג'ן [בספר שני]
בפרשת פינחס מתוך קרבנות תמידין ומוספין [במדבר כח]. ואסמיצו טע' פוא [ראה בהמשך]

פרק כח

ט וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִת קרבן מוסף שבת
עולה: בהמות
מנחה ונסך

שְׁנֵי־כִבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה תְּמִימִם
וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן וְנִסְכּוֹ:
עַל־עֹלֹת שַׁבָּת בַּשֶּׁבֶתוֹ עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד וְנִסְכָּה: {פ}

יא וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים יא וּבְרֵאשֵׁי חֳדָשִׁים
עולה: בהמות
מנחות לעולה
נסכים לעולה

תִּקְרִיבוּ עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם
וְאַיִל אֶחָד
כִּבְשִׁים בְּנֵי־שָׁנָה שְׁבַע תְּמִימִם:
יב וּשְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַפָּר הָאֶחָד
וּשְׁנֵי עֶשְׂרִים סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לְאַיִל הָאֶחָד:
יג וְעֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן סֹלֶת מִנְחָה בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן לַכִּבֶּשׂ הָאֶחָד
עֹלָה הַיּוֹם נִיחָח אֲשֶׁה לַיהוָה:
יד וְנִסְכֵיהֶם

חֲצִי תֵהִין יְהוּלָה לַפָּר
וּשְׁלִישֵׁת תֵהִין לְאַיִל
וּרְבִיעֵת תֵהִין לַכִּבֶּשׂ יַיִן
זֹאת עֹלֹת חֲדָשׁ בַּחֲדָשׁוֹ לַחֲדָשִׁי הַשָּׁנָה:
טו וּשְׁעִיר עִזִּים אֶחָד לְחַטָּאת לַיהוָה
עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ: {ס}

שְׁעִיר לַחַטָּאת
[גם] עֹלֹת הַתְּמִיד

קריאת בתורה לבופטור
[בספר שני, ויקרא חודש מספר שיע'ן]
מתוך פרשת בא [שמות יב]

חוקי פסח מצרים ופסח דורות

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה וְאַל־אֲהַרֵן בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם לֵאמֹר:
פרק יב

ב הַחֹדֶשׁ הַזֶּה לָכֶם רֵאשִׁי חֹדְשֵׁי רֵאשׁוֹן הוּא לָכֶם לַחֹדְשֵׁי הַשָּׁנָה:

ניסן - ראשון
לחודש השנה

ג דַּבְּרוּ אֶל-כָּל-עַבְדֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר

פסח מצרים

בַּעֲשֹׂר לַחֹדֶשׁ הַזֶּה וַיִּקְחוּ לָהֶם אִישׁ שֶׁה לְבֵית-אָבֶת שֶׁה לְבֵיתוֹ:

הכנת שה לבח
[י' בניסן]

ד וְאִם-יִמְעַט הַבֵּית מִהַיּוֹת מִשֶּׁה
וְלָקַח הוּא וּשְׂכָנֹו הִקְרִיב אֶל-בֵּיתֹו בְּמִכְסַת נִפְשֹׁת
אִישׁ לִפְנֵי אֹכְלוֹ תִּכְסּוּ עַל-הַשָּׁה:

ה הַשֶּׁה תִּמְיָם וְזָכַר בְּ-שָׁנָה יִהְיֶה לָכֶם מִן-הַכֹּבָשִׁים וּמִן-הָעִזִּים תִּקְחוּ:

ו וְהָיָה לָכֶם לְמִשְׁמֶרֶת עַד אַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַזֶּה
וּשְׁחַטְו אֹתֹו כָּל קָהֵל עַבְדֵי-יִשְׂרָאֵל בֵּין הָעֲרָבִים:

שחיטה
[י"ד בניסן בין
הערביים]

ז וְלָקַחוּ מִן-הַדָּם וַנִּתְּנוּ עַל-שְׁתֵּי הַמְּזוּזוֹת וְעַל-הַמַּשְׁקָנָה
עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר-יֹאכְלוּ אֹתֹו בָּהֶם:

הדם
על המזוזות
ועל המשקוף

ח וְאָכְלוּ אֶת-הַבָּשָׂר בַּלַּיְלָה הַזֶּה צִלִּי-אֵשׁ וּמִצּוֹת עַל-מַרְרִים יֹאכְלֶהוּ:

כללי אכילת זבח
הפסח

ט אֶל-הָאֹכְלוּ מִמֶּנּוּ זָא וּבָשָׂל מִבָּשָׂל בְּמַיִם

כִּי אִם-צִלִּי-אֵשׁ רֵאשׁוֹן עַל-כִּרְעִיו וְעַל-קִרְבּוֹ:

י וְלֹא-תֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר וְהִגַּתֶּר מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר בָּאֵשׁ תִּשְׂרְפוּ:

יא וְקָדַח תֹּאכְלוּ אֹתֹו

יב מִתְּנִיכֶם חֲגָדִים נַעֲלִיכֶם בְּרִגְלֵיכֶם וּמִקְלַכֶּם בְּיַדְכֶם

וְאָכַלְתֶּם אֹתֹו בַּחֲפוּזִין בְּסַח הוּא לִיהִנֶּה:

ה' יפסח על בתי
ישראל

יג וְעִבְרַתִּי בְּאֶרֶץ-מִצְרַיִם בַּלַּיְלָה הַזֶּה

וְהִכִּיתִי כָל-בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מֵאָדָם וְעַד-בְּהֵמָה

וּבְכָל-אֶלְהֵי מִצְרַיִם אֲעַשֶׂה שְׁפָטִים אֲנִי יְהוָה:

יד וְהָיָה הַדָּם לָכֶם לְאֹת עַל הַבָּתִּים אֲשֶׁר אַתֶּם שָׂם

וְרֵאִיתֶם אֶת-הַדָּם וּפְסַחְתִּי עֲלֵכֶם

וְלֹא-יְהִיֶה בְּכֶם נֹגֵף לְמִשְׁחַתֵּת בַּהֲכַתִּי בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם:

פסח לדורות

טו וְהָיָה הַיּוֹם הַזֶּה לָכֶם לְזִכְרוֹן וַתִּגְדַּתֶּם אֹתֹו תַּג לִיהִנֶּה

זיכרון, תג

טז לְדַרְתֵּיכֶם תִּקַּת עוֹלָם תִּחְגַּהוּ:

טז שְׁבַעַת יָמִים מִצּוֹת תֹּאכְלוּ

מצות

טז אַךְ בַּיּוֹם הָרֵאשׁוֹן תִּשְׁבִּיתוּ שְׂאֵר מִבְּתֵיכֶם

להשבת השאור

טז כִּי וְכָל-אֹכֵל חֶמֶץ וְנִכְרַתָּה הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִיִּשְׂרָאֵל

טז מִיּוֹם הָרֵאשׁוֹן עַד-יּוֹם הַשְּׁבַעִי:

טז וּבַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן מִקְרֵא-קֹדֶשׁ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא-קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם

איסור מלאכה ביום
הראשון וביום
השביעי

כָּל־מְלֹאכֶה לֹא־יַעֲשֶׂה בָהֶם
 אֶד אֲשֶׁר יֵאָכֵל לְכָל־נֶפֶשׁ הוּא לְבָדוֹ יַעֲשֶׂה לָכֶם:
 ז וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַמִּצְוֹת
 כִּי בְעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה הוֹצֵאתִי אֶת־צְבָאוֹתֵיכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם
 וּשְׁמַרְתֶּם אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה לְדֹרֹתֵיכֶם חֻקַּת עוֹלָם:
 יח בְּרֵאשׁוֹן בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב הָאֶחָד מִצֵּאת
 עַד יוֹם הָאֶחָד וְעֶשְׂרִים לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב:
 יט שִׁבְעַת יָמִים שָׂאֵר לֹא יִמָּצָא בְּבֵיתְכֶם
 כִּי כָל־אֶכָּל מִחֻמָּצַת וּנְכַרְתָּהּ תִּנְפֹשׁ הִוא מַעֲרַת יִשְׂרָאֵל
 בְּגֵר וּבְאֻזְרַח הָאָרֶץ:
 כ כָּל־מִחֻמָּצַת לֹא תֹאכְלוּ בְּכָל־מוֹשְׁבֵיתְכֶם הָאֶחָד מִצֵּאת: {פ}

שמירת מצות המצות

איסור הימצאות שאור כרת על אכילת מחמצת

הפטרת פרישת הזוודע
 יחזקאל: החל מפרק מ"ה פסוק י' – ועד פרק מ"ו פסוק י"ח
 התיאונים, האשכנזים והסכרזים מתחילים ומסיימים פקודות אלוים [להלן]

הפטרה זאת הינה חלק מנבואת יחזקאל על בית המקדש, המתחילה בפרק מ' ומסתיימת בפרק מז' פסוק יב. יחזקאל חי בגלות בבל לאחר חורבן המקדש הראשון, ועל כן היה סביר שהוא מתנבא על בית המקדש השני, שאכן הוקם כשבעים שנה לאחר חורבן בית המקדש הראשון. אלא שמידות ופרטים אחרים המתוארים בנבואותיו אלה אינן תואמות לא את המקדש הראשון ולא את השני. מסיבה זאת מקובל על חז"ל שהנביא מתכוון לבית המקדש השלישי שלא יחרב לעולם.

בהפטרתנו שלושה נושאים:

- [א] התימנים מתחילים בפסוק י', והנושא בפסוקים י' – יג הוא: שימוש במידות צדק.
 אלו מביאים גם את פסוק ו' לפני תחילת הפטרה, פהיותו האהוה את הכותרת keilf.
- [ב] בבית המקדש העתידי לקום: תרומות למקדש, קרבנות בניסן ובסוכות, נהלים בשבתות וחגים, עולת הנשיא בשבת וראש חודש, נהלי כניסה ויציאה למקדש.
- [ג] דיני הורשת נשיא לבניו.

לד קוראים
 הפטרה
 פתיחה keilf
 מידות קדק

ט פה-אמר אדני יהוה,
 רב-לכם נשיאי ישראל -- חמס נשד הסירו, ומשפט וצדקה עשו;
 הרימו גרשתיכם מעל עמי, נאם אדני יהוה.

[א] קריאה לשימוש במידות צדק

---- כאן מתחילים התיאונים ----

• מאזני-צדק ואיפת-צדק ובת-צדק יהי לָכֶם:
 יא האיפה והבת תִּכֵּן אַחַד יְהוָה לְשֵׁאת מַעֲשֵׂר הַחֹמֶר הַבֵּת
 וְעֵשִׂירַת הַחֹמֶר הָאֵיפָה אֶל־הַחֹמֶר יִהְיֶה מִתְּכַנְתּוֹ:

הפסוקים
 התיאונים
 מידות

יב וְהִשְׁקַל עֲשָׂרִים גֶּרָה עֲשָׂרִים שְׁקָלִים חֲמִשָּׁה וְעֶשְׂרִים שְׁקָלִים עֲשָׂרָה
וְחֲמִשָּׁה שְׁקָל הַמָּנֶה יִהְיֶה לְכֶם:

[ב] בבית המקדש העתידי לקום

יג זאת התרוומה אשר תרימו

ששית האיפה מתמר החטים וששיתם האיפה מחמר השערים:
יד וחך השמן תבת השמן מעשר תבת מן-הכר עשרת תבתים חמר
כי-עשרת תבתים חמר:

טו ושה אחת מן-הצאן מן-המאתים ממשקה ישראל למנחה ולעולה
ולשלמים לכפר עליהם נאם אדני יהוה: {פ}

--- כאן מתחילים האסכניוים ---

טז כל העם הארץ יהיו אל-התרוומה הזאת לנשיא בישראל:

יז ועל-הנשיא יהיה העולות והמנחה והנסוף
בחגים ובחדשים ובשבתות בכל-מועדי בית ישראל
הוא-יעשה את-החטאת ואת-המנחה ואת-העולה ואת-השלמים
לכפר בעד בית-ישראל: {ס}

--- כאן מתחילים הסכרדיים ---

יח כה-אמר אדני יהוה

בראשון באתר לחדש

תקח פר-בן-בקר תמים וחטאת את-המקדש:

יט ולקח תבלין מזהם החטאת ונתן אל-מזונת הבית

ואל-ארבע פנות העזרה למזבח ועל-מזונת שער החצר הפנימית:

כ וכן תעשה בשבעה בחדש מאיש שנה ומפתי וכפרתם את-הבית:

כא בראשון בארבעה עשר יום לחדש יהיה לכם הפסח

תג שבעות ימים מצות ואכל:

כב ועשה הנשיא ביום תהוא בעדו ובעד כל-עם הארץ פר חטאת:

כג ושבעת ימי-החג יעשה

עולה ליהוה

תרומות למקדש

[סיום תרומות
למקדש]

הקרבות המוטלים
על הנשיא

קרבנות

בשבוע #1 בניסן
א בניסן

ז בניסן

בפסח
י"ד בניסן: הפסח

בשבעת ימי החג
[פסח]

שְׁבַעַת פָּרִים וְשִׁבְעַת אֵילִים תְּמִימִם לַיּוֹם שִׁבְעַת הַיָּמִים
וְחֲפָאֵת שְׁעִיר עִזִּים לַיּוֹם:

ד ומנחתה איפה לפר ואיפה לאיל יעשה ושמן תין לאיפה:

בסוכות

בט"ו בתשרי

ה בשביעי בקמשה עשר יום לחדש בְּחֹג יַעֲשֶׂה כְּאֵלֶּה שִׁבְעַת הַיָּמִים
בַּחֲפָאֵת כְּעֵלָּה וּכְמִנְחָה וּכְשֶׁמֶן: {ס}

פרק מו

נהלים בשבתות
וראשי חודשים

א כה־אמר אֲדַנִּי יְהוָה

שְׁעַר הַחֲצַר הַפְּנִימִית הַפְּנֵה קָדִים יְהִי סְגוּר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׂה
וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי יִפְתָּח וּבַיּוֹם הַחֲדָשׁ יִפְתָּח:

ב וּבָא הַנְּשִׂיא דְרָדָּךְ אוֹלָם הַשְּׁעַר מִחוּץ וְעַמֹּד עַל־מְזוֹזַת הַשְּׁעַר
וְעָשׂוּ הַכֹּהֲנִים אֶת־עוֹלָתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו

וְהִשְׁתַּחֲוּהוּ עַל־מִפְתָּן הַשְּׁעַר וַיִּצָּא וְהַשְּׁעַר לֹא־יִסָּגֵר עַד־הָעֶרֶב:
ג וְהִשְׁתַּחֲוּנוּ עִם־הָאָרֶץ

בַּפֶּתַח הַשְּׁעַר הַהוּא בַּשַּׁבָּתוֹת וּבַחֲדָשִׁים לִפְנֵי יְהוָה:

ד וְהִעֲלֶה אֲשֶׁר־יִקְרַב הַנְּשִׂיא לִיהוָה

בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שֵׁשֶׁה כִּבְשִׁים תְּמִימִם וְאֵיל תְּמִים:

ה ומנחתה איפה לאיל ולכבשים מנחה מפתת ידו ושמן תין לאיפה: {ס}
ו וביום החדש

פַּר בֶּן־בְּקָר תְּמִימִם וְשֵׁשֶׁת כִּבְשִׁים וְאֵיל תְּמִימִם יִהְיוּ:

ז וְאִיפֹה לַפָּר וְאִיפֹה לְאֵיל יַעֲשֶׂה מִנְחָה וְלִכְבָּשִׁים כַּאֲשֶׁר תִּשְׁיֵג יָדוֹ
וְשֶׁמֶן תִּין לְאִיפֹה:

עולת הנשיא

ביום השבת

ביום החודש
[ראש חודש]

נהלי כניסה ויציאה

ח וּבָבֹא הַנְּשִׂיא דְרָדָּךְ אוֹלָם הַשְּׁעַר יָבֹא וּבְדַרְכּוֹ יִצָּא:

ט וּבָבֹא עִם־הָאָרֶץ לִפְנֵי יְהוָה בְּמוֹעֲדֵים

הַבָּא דְרָדָּךְ־שְׁעַר צָפוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹת יִצָּא דְרָדָּךְ־שְׁעַר נֹגֵב
וְהַבָּא דְרָדָּךְ־שְׁעַר נֹגֵב יִצָּא דְרָדָּךְ־שְׁעַר צָפוֹנָה

לֹא יָשׁוּב דְרָדָּךְ הַשְּׁעַר אֲשֶׁר־בָּא בּוֹ כִּי נִכְחוּ (יב"ט) יִצָּא:

י וְהַנְּשִׂיא בְּתוֹכָם בְּבֹאֵם יָבֹא וּבַצֵּאתָם יִצָּאוּ:

הנשיא

עם־הארץ
במועדים
[3 רגלים]הנשיא והעם
במועדים

יא וּבְחַנְיִים וּבְמִוְעָדִים תִּהְיֶה הַמִּנְחָה
אֵיפָה לַפָּר וְאֵיפָה לְאֵיל וְלִכְבָּשִׁים מִמֶּת יָדוֹ וְשֶׁמֶן הַיֵּין לְאֵיפָה: {פ}

המנחה בחגים
ובמועדים

---- כאן סיווי'ים התיאונים ----

יב וְכִי־יַעֲשֶׂה הַנָּשִׂיא נְדָבָה עוֹלָה אוֹ-שְׁלָמִים נְדָבָה לַיהוָה
וּפָתַח לוֹ אֶת־הַשֶּׁעַר הַפְּנֵה קָדִים
וַעֲשֵׂה אֶת־עֹלֹתוֹ וְאֶת־שְׁלָמָיו כַּאֲשֶׁר יַעֲשֶׂה בְּיוֹם הַשַּׁבָּת
וַיֵּצֵא וְסָגַר אֶת־הַשֶּׁעַר אַחֲרֵי צֵאתוֹ:

קרבנות הנשיא
בימי חול

יג וְכִבֵּשׁ בֶּן־שָׁנָתוֹ תָּמִים תַּעֲשֶׂה עוֹלָה לַיּוֹם לַיהוָה
בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר תַּעֲשֶׂה אֹתוֹ:

עולת ומנחת
הבוקר [קרבן
התמיד של בוקר]

יד וּמִנְחָה תַעֲשֶׂה עָלָיו בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
שְׁשִׁית הָאֵיפָה וְשֶׁמֶן שְׁלִישִׁית תִּהְיֶין לְרֶס אֶת־הַסֶּלֶת
מִנְחָה לַיהוָה חֲקוֹת עוֹלָם תִּמְיֵד:
טו (ועשו) יַעֲשׂוּ אֶת־הַכֶּבֶשׂ וְאֶת־הַמִּנְחָה וְאֶת־הַשֶּׁמֶן בַּבֶּקֶר בַּבֶּקֶר
עוֹלֹת תִּמְיֵד: {ס}

---- כאן סיווי'ים הסכרדי'ים --- [האשכנזים משלים צד הסוף]

[ג] דיני הורשת נשיא לבניו

טז כֹּה־אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה
כִּי־יָתֵן הַנָּשִׂיא מִתְּנָה לְאִישׁ מִבְּנָיו נָחֳלָתוֹ הִיא לְבָנָיו תִּהְיֶה
אַחֲזָתָם הִיא בְּנַחֲלָה: {ס}
יז וְכִי־יָתֵן מִתְּנָה מִנְחָלָתוֹ לְאֶחָד מֵעַבְדָּיו
וְהָיְתָה לוֹ עַד־שְׁנַת הַדְּרוֹר וְשָׁבַת לְנָשִׂיא
אֲדָ נָחֳלָתוֹ בְּנָיו לָהֶם תִּהְיֶה:
יח וְלֹא־יָקַח הַנָּשִׂיא מִנְחָלַת הָעָם לְהוֹנֵתָם מֵאַחֲזָתָם
מֵאַחֲזָתוֹ יִנְחַל אֶת־בְּנָיו לְמַעַן אֲשֶׁר לֹא־יִפְצוּ עָמִי אִישׁ מֵאַחֲזָתוֹ:

שבת הגדול

קריאה בתורה
פרשת אותו השבועהפטרת שבת הגדול
מלאכי פרק ג [החל מפסוק ד]

פרק ג

המשפט ביום
הגדול[סיום נושא קודם,
וחזור אליו בסוף
ההפטרה]

ד וְעַרְבֵהּ לַיהוָה מִנְחַת יְהוּדָה וִירוּשָׁלָּם
כִּימֵי עוֹלָם וּכְשָׁנִים קֶדְמֹנִית:

ה וְקָרַבְתִּי אֵלֵיכֶם לְמוֹשֶׁפֶט

וְהִנֵּיתִי אֶדְ מִמֶּהָר בְּמִכְשָׁפִים וּבִמְנַאֲפִים וּבְנוֹשְׁבְעִים לְשִׁקָּר
וּבְעֹשֵׂי שְׂכָר־שְׂכִיר אֶלְמֶנֶה וַיְתוֹם וּמִטִּי־גֵר וְלֹא יֵרְאוּנִי
אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

ו כִּי אֲנִי יְהוָה לֹא שִׁנִּיתִי וְאַתֶּם בְּגִידֵי־עֶקֶב לֹא כְלִיתֶם:

תוכחה

תוכחה וקריאה
לתשובהשאלה 1
(היתממות?)

תוכחה

שאלה 2:

תשובה:

ז לְמִימֵי אֲבֹתֵיכֶם סִרְתֶּם מַחְקִי וְלֹא שָׁמַרְתֶּם
שׁוּבוּ אֵלַי וְאָשׁוּבָה אֵלֵיכֶם אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
וְאָמַרְתֶּם בִּמְהַ נְשׁוּב:

ח הַיִּקְבַּע אָרֶם אֶל־הַיָּם כִּי אַתֶּם קִבְעִים אֹתִי

וְאָמַרְתֶּם בְּמַה קִּבְעִנִּיךְ

הַמַּעֲשֵׂר וְהַתְּרוּמָה:

ט בַּמֶּאֱרָה אַתֶּם גֹּאֲרִים וְאַתִּי אַתֶּם קִבְעִים הַגּוֹי כָּלֹו:

י הִבִּיאוּ אֶת־כָּל־הַמַּעֲשֵׂר אֶל־בֵּית הָאֹזֶז
וַיְהִי טָרֶף בְּבֵיתִי וּבְחֻגֵינִי נָא בְּזֹאת אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אִם־לֹא אֶפְתַּח לָכֶם אֶת אַרְבּוֹת הַשָּׁמַיִם

וְהַרְיַקְתִּי לָכֶם בָּרֶכֶה עַד־בְּלִי־דָי:

יא וְגַעַרְתִּי לָכֶם בְּאֹכֵל וְלֹא־יִשְׁחַת לָכֶם אֶת־פְּרֵי הָאֲדָמָה
וְלֹא־תִשְׁכַּל לָכֶם הַגֶּפֶן בַּשָּׂדֶה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת:

יב וְאֲשַׁרְוּ אֶתְכֶם כָּל־הַגּוֹיִם

כִּי־תִהְיוּ אַתֶּם אֶרֶץ חֲפִץ אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: {פ}

תקנו מעשים
ובחוננו בזאת:

הטובות שה' יביא

טענותיכם נגד ה'
שאלה 3:
תחילת התיקון:
הידברות בין יראי ה'
היום הגדול
לרשעים
לצדיקים
זכרו התורה והמצוות
אליהו יכין העם לפני היום הגדול
[מזכיר] 48 סטוק 25

יג חֲזִקוּ עָלַי דְּבַרְיֵיכֶם אָמַר יְהוָה
וְאָמַרְתֶּם מִה־נִּדְבַרְנוּ עָלֶיךָ:
יד אָמַרְתֶּם שׁוֹא עֶבֶד אֱלֹהִים וּמִה־בָּצַע כִּי שָׁמַרְנוּ מִשְׁמֶרֶתוֹ
וְכִי הִלְכְנוּ קַרְרָנִית מִפְּנֵי יְהוָה צְבָאוֹת:
טו וְעַתָּה אֲנַחְנוּ מְאֻשְׁרִים זָדִים
גַּם־נִבְנֶה עֲשֵׂי רַשָׁעָה גַם בָּחֲנוּ אֱלֹהִים וַיִּמְלְטוּ:

טז אִזְ נִדְבַרְנוּ יִרְאֵי יְהוָה אִישׁ אֶל־רַעְהוּ
וַיִּקְשֹׁב יְהוָה וַיִּשְׁמַע
וַיִּכְתֹּב סֵפֶר זְכָרוֹן לְפָנָיו לִירְאֵי יְהוָה וּלְחֹשְׁבֵי שְׁמוֹ:
יז וַהֲיוּ לִי אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת לַיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה סִגְלָה
וְחִמְלַתִּי עֲלֵיהֶם כַּאֲשֶׁר יִחְמַל אִישׁ עַל־בְּנוֹ הַעֶבֶד אֹתוֹ:
יח וּשְׂבַתְּתֶם וּרְאוּתֶם בֵּין צַדִּיק לְרַשָׁע
בֵּין עֶבֶד אֱלֹהִים לְאֲשֶׁר לֹא עֶבְדוֹ: {פ}

יט כִּי־הִנֵּה הַיּוֹם בָּא בַעַר כִּתְנוּר
וְהָיוּ כָל־זָדִים וְכָל־עֹשֶׂה רַשָׁעָה קָשׁ
וְלֹהֵט אֹתָם הַיּוֹם תִּבָּא אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת
אֲשֶׁר לֹא־יֵעֻזַּב לָהֶם שָׂרֵשׁ וְעַנְף:
כ וַזָּרְחָה לָכֶם יִרְאֵי שָׁמַי שְׁמֹשׁ צִדְקָה וּמִרְפָּא בִּכְנֻפֶיהָ
וַיִּצְאֲתֶם וּפְשַׁתֶּם כְּעֹגְלֵי מִרְבֵּק:
כא וְעִסְוֹתֶם רַשָׁעִים כִּי־יִהְיוּ אַפֵּר תַּחַת כַּפּוֹת רַגְלֵיכֶם
בַּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה אָמַר יְהוָה צְבָאוֹת: {פ}

כב זָכְרוּ תּוֹרַת מֹשֶׁה עֲבָדֵי
אֲשֶׁר צִוִּיתִי אוֹתוֹ בְּחֶרֶב עַל־כָּל־יִשְׂרָאֵל חֲקִים וּמִשְׁפָּטִים:
כג הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלִיָּה הַנְּבִיא
לְפָנַי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:
כד וְהָשִׁיב לִב־אֲבוֹת עַל־בָּנִים וְלִב בָּנִים עַל־אֲבוֹתָם
פֶּן־אָבִיאוּ וְהִכִּיתִי אֶת־הָאָרֶץ חָרָם: (סוף ספר מלאכי)

[כג] הִנֵּה אֲנֹכִי שֹׁלַח לָכֶם אֶת אֱלִיָּה הַנְּבִיא
לְפָנַי בּוֹא יוֹם יְהוָה הַגָּדוֹל וְהַנּוֹרָא:

יום טוב ראשון של פסח

אם חל יום טוב ראשון בשבת,
קהילות אשכנז קוראים לפני הקריאה בתורה את שיר השירים

קריאה בתורה ליום טוב ראשון
חמישה קראים בפרשת בא, שמות פרק יב. ואם חל בשבת - צוים ששנה.
הספרדים מתחילים בפסוק וי"ד כאשר חל יום טוב ראשון בשבת, ובפסוק כ"א אם חל ביום חול.
האשכנזים מתחילים תמיד בפסוק כ"א

זו ובחדש הראשון, בארבעה עשר יום -- לחדש : פסח, ליתנה.
יז ובחמשה עשר יום לחדש הזה, חג : שבעת ימים, מצות יאכל.
יח ביום הראשון, מקרא-קדש : כל-מלאכת עבדה, לא תעשו.

[כאן מתחילים
חוקי הפסח
בפרשת בא]

-- כאן מתחילים הספרדים כאשר יום טוב ראשון חל בשבת --

שמות יב

פסח לדורות ופסח מצרים

פסח לדורות

יד ויהי היום הזה לכם לזכרון וחתתם אתו חג ליתנה
לדורותיכם חקת עולם תקנהו:

זכרון, חג

טו שבעת ימים מצות תאכלו
אך ביום הראשון תשביתו שאר מבתים
כי כל-אכל חמץ ונכרתה הנפש ההוא מישראל
מיום הראשון עד-יום השביעי:

מצות

השבת השאור

כרת על אכילת
חמץ

טז וביום הראשון מקרא-קדש וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם
כל-מלאכה לא-יעשה בהם
אך אשר יאכל לכל-נפש הוא לבדו יעשה לכם:

איסור מלאכה

יז ושמרתם את-המצות
כי בעצם היום הזה הוצאתי את-צבאותיכם מארץ מצרים
ושמרתם את-היום הזה לדורותיכם חקת עולם:

מצות

יח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בערב תאכלו מצת
עד יום האחד ועשרים לחדש בערב:

יט שבעת ימים שאר לא ימצא בבתיכם

איסור הימצאות
שאור

כי כל-אכל מחמצת

כרת על אכילת
מחמצת

ונכרתה הנפש ההוא מעדת ישראל בגר ובאזרח הארץ:

כ כל-מחמצת לא תאכלו בכל מושבתיכם תאכלו מצות: {פ}

- - כאן מתחילים הספרדים כאשר הל' יום טוב ראשון מיום חול
- - והאשכנזים מתחילים כאן תמיד

ויקרא משה לכל־זקני ישראל ויאמר אליהם

פסח מצרים
זבח הפסח
הדם על המשקוף ועל המזוזות
ה' יפסח על בתי ישראל

מזכרו וקחו לכם צאן למשפחתכם ושחטו הפסח:
ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בהם אשר־בסוף
והגעתם אל־המשקוף ואל־שתי המזוזות מן הדם אשר בסוף
ואתם לא תצאו איש מפתח־ביתו עד־בקר:
ועבר יהודה לנגף את־מצרים
וראה את־הדם על־המשקוף ועל שתי המזוזות
ופסח יהודה על־הפתח ולא יתן המשחית לבא אל־בתים לנגף:
ושמרתם את־הדבר הזה לחק־לה ולבניד עד־עולם:

עיני

פסח לדורות בארץ

והיה כִּי־תבאו אל־הארץ אשר יתן יהוה לכם כאשר דבר
ושמרתם את־העברה הזאת:
והיה כִּי־יאמרו אליכם בניכם מה העברה הזאת לכם:
תאמרתם
זבח פסח הוא ליהוה אשר פסח על־בתי בני־ישראל במצרים
בנגפו את־מצרים ואת־בתינו הציל

העבודה = הקרבן [הזבח]
"מה העברה הזאת לכם"

ויקד העם וישתחוו:
כח וילכו ויעשו בני ישראל כאשר צוה יהוה את־משה ואהרן כן עשו: {ס}

עלישי

חתימת נושא פסח

מכת בכורות, ויציאת בני ישראל ממצרים

כט ויתן ויתצו חלילה ויהוה הפך כל־בכור בארץ מצרים
מבכר פרעה וישב על־כסאו עד בכור השבי אשר בבית הבור
וקל בכור בהמה:
ל ויקם פרעה לילה הוא וכל־עבדיו וכל־מצרים
ותהי צעקה גדלה במצרים כִּי־אין בית אשר אין־שם מת:
לא ויקרא למושה ולאהרן לילה ויאמר
קומו צאו מתוך עמי
גם־אתם גם־בני ישראל וילכו עבדו את־יהוה כדברכם:
לב גם־צאנכם גם־בקרכם קחו כאשר דברתם ולכו
וברכתם גם־אתי:

מכת בכורות
פרעה [ומצרים] משלחים את בני ישראל

מסכת רביעי

לג ותחזק מצרים על-העם למהר לשלחם מן-הארץ
כי אמרו כלנו מתים:

לד וישא העם את-בצקו טרם יחמץ משארתם צררת בשמלתם על-שכמם:
לה ובני-ישראל עשו כדבר משה
וישאלו ממצרים כלי-כסף וכלי זהב ושמלת:
לו ויהיה נתן את-חן העם בעיני מצרים וישאלו
וינצלו את-מצרים: {פ}

היציאה ממצרים

רביעי (מסכת זוביעי)

לז ויסעו בני-ישראל מרעמסס ספחה
כשש-מאות אלף רגלי הנברים לבד מטף:
לח וגם-ערב רב עלה אתם וצאן ובקר מקנה כבד מאד:

יציאת מרעמסס
לוסכות

לט ויאפו את-הבצק אשר הוציאו ממצרים ענת מצות כי לא חמץ
כי-גרשו ממצרים ולא יכלו להתמהמה וגם-צדה לא-עשו להם:

אפית הבצק

מ ומושב בני ישראל אשר ישבו במצרים
שלושים שנה וארבע מאות שנה:
מא ויהי מקץ שלשים שנה וארבע מאות שנה
ויהי בעצם היום הזה יצאו כל-צבאות יהודה מארץ מצרים:
מב ליל שמרים הוא ליהודה להוציאם מארץ מצרים
הוא-הלילה הזה ליהודה שמרים לכל-בני ישראל לדרתם: {פ}

סיכום ישיבת בני
ישראל במצרים,
והיציאה ממנה

ליל שמרים

זוביעי (מסכת עוישי)

חוקת הפסח

מג ויאמר יהודה אל-משה ואהרן
זאת חקת הפסח
כל-בן-נכר לא-יאכל בו:
מד וכל-עבד איש מקנת-כסף ומלתה אתו אז יאכל בו:
מה תושב ושכיר לא-יאכל בו:
מו בבית אחר יאכל לא-תוציא מן-הבית מן-הבשר חוצה
ועצם לא תשברו-בו:
מז כל-ערת ישראל יעשו אתו:

הרשאים
והאסורים לאכול
מזבח הפסח,
וכללים נוספים

מסכת עיביעי

מח וכי-יגור אתו גר ועשה פסח ליהנה
המזל לו כל-זכר ואז יקרב לעשתו ויהיה כאזכח הארץ
וכל-עַרְל לא-יאכל בו:

מט	תורה אחת יהיה לאזרח ולגר הגר בתוכם:	תורה אחת
נ	ויעשו כל-בני ישראל כאשר צוה יהוה את-משה ואת-אהרן בן עשו: {ס}	העם מצוית
נא	ויהי בעצם היום הזה הוציא יהוה את-בני ישראל מארץ מצרים על-צבאתם: {פ}	פסוק חותם ליציאה ממצרים

קריאה בתורה לבנוטיר [קוראים מספר 11]
בפרשת פינחס, במדבר כח, טז-כח
מתוך קריאת מאידיו ואוסיו

טז	ובחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה:	בפסח
יז	ובחמשה עשר יום לחדש הזה חג שבועת ימים מצות יאכל:	מצות
יח	ביום הראשון מקרא-קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו:	ביום הראשון - מקרא קודש
יט	והקרבתם אשה עלה ליהוה פרים בני-בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:	עולה: בהמות
כ	ומנחתם סלת בלוילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:	מנחות
כא	עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:	שעיר לחטאת
כב	ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם:	[טז] עולת הבוקר
כג	מקלבל עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה:	שבעת הימים
כד	כאלה תעשו ליום שבועת ימים לחם אשה רית-ניחח ליהוה על-עולת התמיד יעשה ונסכו:	ביום השביעי - מקרא קודש
כה	וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם כל-מלאכת עבודה לא תעשו: {ס}	

הפטרת יום טוב ראשון של פסח

ביהושע: מתוך פרקים ג, ה, ו

[ו' עקובאים קודם מלוכה סטוקים כפרק ג, ו' ממתחילים כפרק ה סטוק ב]

פרק ג

-- ו' ממתחילים כאן --

בני ישראל עוברים את הירדן

יהושע לעם

ה וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הָעָם

הַתְּקַדְּשׁוּ כִּי מִחֹר יַעֲשֶׂה יְהוָה בְּקִרְבְּכֶם נִבְלָאוֹת:

יהושע לכהנים

ו וַיֹּאמֶר יְהוֹשֻׁעַ אֶל־הַכֹּהֲנִים לֵאמֹר

שֹׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וְעִבְרוּ לִפְנֵי הָעָם

נושאים את הארון

וַיִּשְׂאוּ אֶת־אֲרוֹן הַבְּרִית וַיֵּלְכוּ לִפְנֵי הָעָם: {ס}

ה' ליהושע

ז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ

הַיּוֹם הַזֶּה אֶחָל גְּדֹלְךָ בְּעֵינֵי כָל־יִשְׂרָאֵל

אֲשֶׁר יֵדְעוּן כִּי כְּאִשֶּׁר הָיִיתִי עִם־מֹשֶׁה אֲהִיָּה עִמָּךְ:

-- הספריים ואז קהילות מתחילים כאן --

פרק ה

מילת דור המדבר בגלגל

הציווי

ב בַּעַת הַהִיא אָמַר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ

עֲשֵׂה לְךָ חֲרֻבוֹת צָרִים וְשׁוּב מִל אֶת־בְּנֵי־יִשְׂרָאֵל שְׁנִית:

יהושע מל את העם

ג וַיַּעֲשֶׂה־לּוֹ יְהוֹשֻׁעַ חֲרֻבוֹת צָרִים

וַיִּמְלֵךְ אֶת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶל־גִּבְעַת הָעֵרְקָלוֹת:

ד וַזֶּה הַדָּבָר אֲשֶׁר־מָל יְהוֹשֻׁעַ

כָּל־הָעָם הַיֵּצֵא מִמִּצְרַיִם הַזֹּכְרִים כָּל אִישׁ הַמִּלְחָמָה

מֵתוּ בַמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם:

ה כִּי־מָלִים הָיוּ כָּל־הָעָם הַיֵּצֵאִים

וְכָל־הָעָם הַיִּלְדִּים בַּמִּדְבָּר בַּדֶּרֶךְ בְּצֵאתָם מִמִּצְרַיִם לֹא־מָלוּ:

ו כִּי אַרְבָּעִים שָׁנָה הָלַכּוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר

עַד־תָּם כָּל־הַגּוֹי אִישׁ הַמִּלְחָמָה הַיֵּצֵאִים מִמִּצְרַיִם

אֲשֶׁר לֹא־שָׁמְעוּ בְּקוֹל יְהוָה

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לָאֱלֹהִים לְבַלְתִּי תִּרְאוּתָם אֶת־הָאָרֶץ

אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאֲבוֹתָם לָתֵת לָנוּ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ:

ז וְאֶת־בְּנוֹתָם הַקִּיָּם תַּחְתָּם אֲתֶם מִל יְהוֹשֻׁעַ

כִּי־עָרְלִים הָיוּ כִּי לֹא־מָלוּ אוֹתָם בַּדֶּרֶךְ:

ח ויהי כאשר־תמו כָּל־הַיּוֹם לְהַמּוֹל
וַיֵּשְׁבוּ תַחְתָּם בַּמַּחֲנֶה עַד חַיּוֹתָם: {פ}

ט וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ הַיּוֹם גִּלְתִּי אֶת־חַרְפַּת מִצְרַיִם מֵעַלְיֶכֶם
וַיִּקְרָא שֵׁם הַמָּקוֹם הַהוּא גִלְגָּל עַד הַיּוֹם הַזֶּה:

י וַיַּחֲנוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּגִלְגָּל
וַיַּעֲשׂוּ אֶת־הַפֶּסַח בְּאַרְבַּעָה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ בְּעָרֵב בְּעָרְבוֹת יְרִיחוֹ:
יא וַיֹּאכְלוּ מֵעֵבֹר הָאָרֶץ מִמַּחֲרַת הַפֶּסַח מִצּוֹת וּקְלָוֵי
בָּעֶצֶם הַיּוֹם הַזֶּה:

יב וַיִּשְׁבֹּת הַמָּן מִמַּחֲרַת
בְּאֶחָד מֵעֵבֹר הָאָרֶץ וְלֹא־הָיָה עוֹד לִבְנֵי יִשְׂרָאֵל מִן
וַיֹּאכְלוּ מִתְּבוּאֹת אֲרֶץ כְּנָעַן בַּשָּׁנָה הַהִיא: {ס}

יהושוע ושר-צבא ה'

יג וַיְהִי בַהַיּוֹת יְהוֹשֻׁעַ בִּירִיחוֹ
וַיֵּשֶׂא עֵינָיו וַיֵּרָא וְהִנֵּה־אִישׁ עֹמֵד לִגְדוֹ וְחָרְבוֹ שְׁלוֹפָה בְּיָדוֹ
וַיִּלָּךְ יְהוֹשֻׁעַ אֵלָיו
וַיֹּאמֶר לוֹ הֲלָנוּ אַתָּה אִם־לְצַרְיָנוּ:

יד וַיֹּאמֶר לוֹ לֹא כִּי אֲנִי שַׂר־צְבָא־יְהוָה עִתָּה בָּאתִי
וַיַּפֵּל יְהוֹשֻׁעַ אֶל־פָּנָיו אֶרְצָה וַיִּשְׁתָּחוּ
וַיֹּאמֶר לוֹ מָה אֲדֹנָי מְדַבֵּר אֶל־עַבְדּוֹ:

טו וַיֹּאמֶר שַׂר־צְבָא יְהוָה אֶל־יְהוֹשֻׁעַ
שֶׁל־גַּעֲלָה מֵעַל רִגְלֶךָ כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עֹמֵד עָלָיו קָדֵשׁ הוּא
וַיַּעַשׂ יְהוֹשֻׁעַ כֵּן:

א וַיְרִיחוּ סְגֻרָת וּמִסְגֻרָת מִפְּנֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֵין וַיֵּצֵא וַאֲיִן בָּא: {ס}

ב וַיְהִי יְהוָה אֶת־יְהוֹשֻׁעַ וַיְהִי שְׁמֵעוֹ בְּכָל־הָאָרֶץ:

פרק ו

יריחו

[פסוק אחרון]
[פרק ו']

שני של פסח - יום טוב בחול"ה, ובארץ ישראל א' חול"ה

קריאה בתורה ליום שני של פסח
בפרשת אמור, ספר ויקרא כב, כג - מד

ויקרא כב כו וידבר יהוה אל-משה לאמר:

דינים בענייני קרבנות

כז שור או-כֶּשֶׁב או-עֵז כִּי יוֹלַד וְהָיָה שְׁבַעַת יָמִים תַּחַת אִמּוֹ
וּמִיּוֹם הַשְּׁמִינִי וְהִלָּאָה גִרְזָהּ לְקַרְבַּן אִשָּׁה לַיהוָה:

איסור הקרבת
בהמה עד בן
8 ימים

כח וְשׂוֹר אוֹ-שָׂה אִתּוֹ וְאֶת-בְּנָיו לֹא תִשְׁחַטּוּ בַיּוֹם אֶחָד:

איסור שחיטת "אורו"
ואת בניו ביום אחד

כט וְכִי-תִזְבְּחוּ זֶבַח-תּוֹדָה לַיהוָה לְרִצְוֹנְכֶם תִּזְבְּחוּ:
ל בַּיּוֹם הַהוּא יֵאָכֵל לֹא-תוֹתִירוּ מִמֶּנּוּ עַד-בֹּקֶר אֲנִי יְהוָה:

אכילת זבח תודה
באותו היום

חתימת נושא קדושה: מצות קידוש השם

לא ושמרתם מצותי ועשיתם אתם אני יהוה:

לב ולא תחללו את-שם קדשי ונקדשתי בתוך בני ישראל

אני יהוה מקדשכם:

לג המוציא אתכם מארץ מצרים להיות לכם לאלהים אני יהוה: {פ}

פרשת המועדות [כל המועדים פרט לראש חודש]

פרק כג א וידבר יהוה אל-משה לאמר:

ב דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם

מועדי יהוה אשר-תקראו אתם מקראי קדש אלה הם מועדי:

הגדרת מועדי ה'

שבת

ג ששת ימים תעשה מלאכה

וביום השביעי שבת שבתון מקרא-קדש כל-מלאכה לא תעשו

שבת הוא ליהוה בכל מושבתיתכם: {פ}

שני

ד אלה מועדי יהוה מקראי קדש אשר-תקראו אתם במועדם:

הגדרת מועדי ה'

ה בתדוש הראשון בארבעה עשר לחדש בין הערבים פסח ליהוה:

פסח

ו ובחמשה עשר יום לחדש הזה תג המצות ליהוה

שבעת ימים מצות האכלו:

ז ביום הראשון מקרא-קדש יהיה לכם

כל-מלאכת עבודה לא תעשו:

ח והקרבנתם אשה ליהוה שבעת ימים
ביום השביעי מקרא קדש כל-מלאכת עבודה לא תעשו: {פ}

עליושי

ט ונדבר יהוה אל-מושה לאמר:

י דבר אל-בני ישראל ואמרת אליהם

כי-תבאו אל-הארץ אשר אני נתן לכם וקצרתם את-קצירה

והבאתם את-עמר ראשית קצירכם אל-הכהן:

יא והניף את-העמר לפני יהוה לרצונכם ממחרת השבת ויגפנו הפהן:

יב ועשיתם ביום הניפכם את-העמר

כבש חמים בן-שנתו לעלה ליהוה:

יג ומנחתו שני עשרונים סלת בלוילה בשמן אשה ליהוה בית ניחח

ונסקה גון רביעת הקין:

יד ולחם וקלי וכרמל לא תאכלו עד-עצם היום הזה

עד הביאכם את-קרבן אלהיכם

חקת עולם לדרתיכם בכל משבתיכם: {ס}

טו וספרתם לכם ממחרת השבת מיום הביאכם את-עמר התנופה

שבע שבתות תמימת תהיינה:

טז עד ממחרת השבת השביעית תספרו חמשים יום

והקרבנתם מנחה חדשה ליהוה:

יז ממושבתיכם תביאו לחם תנופה שתיים

שני עשרונים סלת תהיינה חמץ תאפינה בכורים ליהוה:

יח והקרבנתם על-הלחם

שבעת כבשים תמימים בני שנה

ופר בן-בקר אחד

ואילים שנים יהיו עלה ליהוה

ומנחתם ונסכיחם אשה בית-ניחח ליהוה:

יט ועשיתם שעיר-עזים אחד לחטאת

ושני כבשים בני שנה לזבח שלמים:

כ והניף הפהן ואתם על לחם הבכרים תנופה לפני יהוה

על-שני כבשים קדש יהיו ליהוה לפהן:

כא וקראתם בעצם ו היום הזה מקרא-קדש יהיה לכם

כל-מלאכת עבודה לא תעשו

חקת עולם בכל-מושבתיכם לדרתיכם:

העומר

הנפת העומר,
קרבן,
מנחה
ונסך

איסור "חדש"

ימי הספירה

יום הביכורים

מנחה חדשה

עולה

חטאת,
וזבח שלמים

הנפה

מקרא קודש

המועד בתורה

פר' משפטים:

"דחג הקציר

בכורי מעשיר"

פר' כי תשא:

"חג השבועות"

פר' פנחס:

[קרבנות המועדים]

"יום הביכורים"

פר' ראה:

[שלוש רגלים]

"חג השבועות"

בקציר

פאה ולקט - לעני
ולגר

כב וּבְקַצְרְכֶם אֶת־קְצִיר אֲרֻצְכֶם
לֹא־תִכְלֶה פֶּאֶת שְׂדֵךְ בְּקַצְרְךָ
וּלְקַט קְצִירְךָ לֹא תִלְקַט
לְעָנִי וְלִגֵּר תַּעֲזֹב אֹתָם אֲנִי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם: {פ}

רביעי פחול"ט

זיכרון תרועה
[ראש השנה]

כג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
כד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי בְּאַחַד לַחֹדֶשׁ
יְהִי לָכֶם שַׁבְּתוֹן זִכְרוֹן תְּרוּעָה מִקְרֵא־קֹדֶשׁ:
כה כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה: {ס}

יום הכיפורים

כו וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
כז אַךְ בַּעֲשׂוֹר לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִּזְהַ יוֹם הַכִּפּוּרִים הוּא
מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה:
כח וְכָל־מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה
כִּי יוֹם כִּפּוּרִים הוּא לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם:
כט כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא־תַעֲזֹב בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּהּ מֵעַמִּיהָ:
ל וְכָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה כָּל־מְלֹאכֶה בַּעֲצָם הַיּוֹם הַזֶּה
וְהִאֲבַדְתִּי אֶת־הַנֶּפֶשׁ הַהוּא מִקְרַב עַמּוּהָ:
לא כָּל־מְלֹאכֶה לֹא תַעֲשׂוּ חֲקַת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם בְּכָל מִשְׁבְּתֵיכֶם:
לב שַׁבַּת שַׁבְּתוֹן הוּא לָכֶם וְעִנִּיתֶם אֶת־נַפְשֹׁתֵיכֶם
בַּתְּשׁוּעָה לַחֹדֶשׁ בַּעֲרֹב מֵעֲרֹב עַד־עֲרֹב תִּשְׁבַּתוּ שְׁבַחְכֶם: {פ}

סוכות

[עוד בפסוק לט]

לג וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
לד דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
בַּחַמִּשָּׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי תִּזְהַ חַג הַסּוּכוֹת שִׁבְעַת יָמִים לַיהוָה:
לה בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן מִקְרֵא־קֹדֶשׁ כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:
לו שִׁבְעַת יָמִים תִּקְרִיבוּ אִשָּׁה לַיהוָה

שמיני עצרת

בַּיּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יְהִי לָכֶם
וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה לַיהוָה עֲצֵרַת הוּא כָּל־מְלֹאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ:

זבוישי פחול"ט

זז אלה מועדי יהוה אשר תקראו אתם מקראי קדש
 להקריב אשה ליהוה עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו:
 יח מלבד שבתת יהוה ומלבד מתנותיכם ומלבד כל נדריכם
 ומלבד כל נדבתיכם אשר תתנו ליהוה:

סיכום בינים
 קרבנות מועדים

סוכות

לט אך בחמשה עשר יום לחדש השביעי באספכם את תבואת הארץ
 תחגו את חגי יהוה שבעת ימים
 ביום הראשון שבתון וביום השמיני שבתון:
 מ וילקחתם לכם ביום הראשון
 פרי עץ הדר כפת תמרים וענף עץ עבת וערבי נחל
 ושמתם לפני יהוה אלהיכם שבעת ימים:
 מא וחתם אתו חג ליהוה שבעת ימים בשנה
 תקת עולם לדרתים בחדש השביעי תחגו אתו:
 מב בסכת תשבו שבעת ימים כל האזרח בישראל ישבו בסכת:
 מג למען ידעו דרתים
 כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציא אותם מארץ מצרים
 אני יהוה אלהיכם:

- זמן האסיף
 ארבעת המינים
 שמחה,
 חג
 ישיבה בסכות

מד וידבר משה את מועדי יהוה אל בני ישראל: {פ}

ישיבה בסכות

פח"ף, ביום טוב נ - קריאה בתורה לבפטר [קריאת ספר נ"ו]
 פארץ וישראל [א' חוה"מ] - קריאה של עולה רביעי לתורה.
 פרשת פינחס, במדבר כח [מתוך קריאת תמידין ואוספין: קריאת הסוכה]

-- ei' ekan'is m'at'ch'is ka'n bio"v ni [פח"ף] --

במדבר כח

טו ובהחדש הראשון בארבעה עשר יום לחדש פסח ליהוה:
 יז ובחמשה עשר יום לחדש חג שבעת ימים מצות ואכל:
 יח ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו:
 - כא מ'תחילת כ"ב המנהגים ביו"ט נ' [פח"ף], וכל המנהגים א' חוה"מ [פארץ]

בפסח

עלה:
 בהמות
 מנחות

יט והקרבתם אשה עלה ליהוה
 פרים בני בקר שנים ואיל אחד
 ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:
 כ ומנחתם סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרונים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
 כא עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:

שעיר לחטאת

[pel] עולת הבוקר

שבעת הימים

ביום השביעי - מקרא קודש

כב ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם:

כג מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את־אלה:

כד כאלה תעשו ליום שבעת ימים

להם אשה ריח־ניחח ליהוה על־עולת התמיד ועשה ונסכו:

כה וכיום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם

כל־מלאכת עבודה לא תעשו: {ס}

הפטרת יום טוב עיני [מחולל]

קוראים בספר מלכים ב' מתוך פרקים כב, כג, להלן:

התימנים קוראים פי קטעים: כב, א-ז; כג, כא-כה

יתר המנהגים: כג, א-ט; וקטע שני כמו התימנים [כג, כא-כה]

מלכים ב

פרק כב

-- קצט קרא 102 שהתימנים קוראים [שגה פסוקים] --

א בן־שמונה שנה יאשיהו במלכו ושלשים ואחת שנה מלך בירושלם

ושם אמו ירדך בת־עדנה מבצקת:

ב ונעש הישר בעיני יהוה

ונלך בכל־דרך דגד אביו ולא־סר ימין ושמואל: {פ}

ג ויהי בשמונה עשרה שנה למלך יאשיהו

שלח המלך את־שפן בן־אצליהו בן־משלם הספר בית יהוה לאמר:

ד עלה אל־חלקיהו הכתן הגדול ונתם את־הכסף המובא בית

יהוה אשר אספו שמרי הסף מאת העם:

ה (ויתנה) ויתנוהו על־יד עשי המלאכה המפקדים (בבית) בית יהוה

ויתנו אתו לעשי המלאכה אשר בבית יהוה לתזק בדרך הבית:

ו לתרשים ולבנים ולגדרים

ולקנות עצים ואבני מחצב לתזק את־הבית:

ז אך לא־יחשב אתם הכסף הנתן על־ידם כי באמונה הם עשים:

-- צא כאן קצט קרא 102 שהתימנים קוראים --

המלך יאשיהו

יאשיהו מורה על ברוך הבית

יאשיהו מלך יהודה קורא התורה באזני העם, ומשמיד הע"ז

-- כאן מתחילים כולם סרט התימנים --

פרק כג

המלך יאשיהו קרא באזני העם את־כל־דברי־ספר הברית, וסרת ברית לפני ה'

א וישלח המלך ויאספו אליו כל־זקני יהודה וירושלם:

ב ונעל המלך בית־יהוה וכל־איש יהודה וכל־ישרי ירושלם אתו

והכהנים והנביאים וכל־העם למקטן ועד־גדול

וַיִּקְרָא בְּאֲזֵינוּהֶם אֶת־כָּל־דְּבָרֵי סֵפֶר הַבְּרִית הַנִּמְצָא בְּבֵית יְהוָה:
 ג וַיַּעֲמֵד הַמֶּלֶךְ עַל־הָעָמֹד
 וַיִּכְרַת אֶת־הַבְּרִית | לִפְנֵי יְהוָה
 לְלַכֵּת אַחַר יְהוָה וּלְשָׁמֵר מִצְוֹתָיו וְאֶת־עֲדוּתָיו וְאֶת־חֻקֹּתָיו
 בְּכָל־לֵב וּבְכָל־נֶפֶשׁ
 לְהִקְיֵם אֶת־דְּבָרֵי הַבְּרִית הַזֹּאת הַפְּתֻבִים עַל־הַסֵּפֶר הַזֶּה
 וַיַּעֲמֵד כָּל־הָעָם בַּבְּרִית:

ד וַיִּצְוּ הַמֶּלֶךְ אֶת־חַלְקִיָּהוּ הַכֹּהֵן הַגָּדוֹל
 וְאֶת־כֹּהֲנֵי הַמִּשְׁנָה וְאֶת־שְׂמֹנֵי הַסֹּף לְהוֹצִיא מֵהִיכָל יְהוָה
 אֵת כָּל־הַפְּלִים הַעֲשׂוּיִם לַבַּעַל וּלְאֲשֵׁרָה וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם
 וַיִּשְׂרְפֵם מִחוּץ לַיהוֹשֻׁלַם בְּשַׂדְּמוֹת קָדְרוֹן
 וַנִּשָּׂא אֶת־עַפְרָם בֵּית־אֵל:
 ה וְהַשְּׁבִית אֶת־הַכְּמָרִים אֲשֶׁר נָתַנוּ מַלְכֵי יְהוּדָה
 וַיִּקְטֹר בַּבְּמוֹת בַּעֲזֵי יְהוּדָה וּמִסְבֵּי יְרוּשָׁלַם
 וְאֶת־הַמִּקְטָרִים לַבַּעַל לְשִׁמֶשׁ וּלְיָרֵחַ וּלְמַזְלוֹת וּלְכָל צָבָא הַשָּׁמַיִם:
 ו וַיִּצָּא אֶת־הָאֲשֵׁרָה מִבֵּית יְהוָה מִחוּץ לַיהוֹשֻׁלַם אֶל־גַּחַל קָדְרוֹן
 וַיִּשְׂרַף אֹתָהּ בְּגַחַל קָדְרוֹן וַיִּגְדַּק לְעֹפֶר
 וַיִּשְׁלַף אֶת־עַפְרָה עַל־קִבְרֵי בְנֵי הָעָם:
 ז וַיִּתֵּן אֶת־בְּתֵי הַקִּדְשִׁים אֲשֶׁר בְּבֵית יְהוָה
 אֲשֶׁר הַנְּשִׂים אֲרָגוֹת שָׁם בַּתִּים לְאֲשֵׁרָה:
 ח וַיִּבָּא אֶת־כָּל־הַכֹּהֲנִים מֵעֲרֵי יְהוּדָה
 וַיִּטְמֵא אֶת־הַבְּמוֹת אֲשֶׁר קִטְרוּ שָׁמָּה הַכֹּהֲנִים מִגֹּבַע עַד־בְּאֵר שֶׁבַע
 וַנִּתֵּן אֶת־בְּמוֹת הַשָּׁעָרִים אֲשֶׁר־פָּתַח שַׁעַר יְהוֹשֻׁעַ שַׁר־הָעִיר
 אֲשֶׁר־עַל־שְׂמֹאוֹל אִישׁ בְּשַׁעַר הָעִיר:
 ט אֵד לֹא יַעֲלוּ כֹהֲנֵי הַבְּמוֹת אֶל־מִזְבֵּחַ יְהוָה בִּירוּשָׁלַם
 כִּי אִם־אָכְלוּ מִצֹּת בַּתּוֹךְ אַחֵיהֶם:

יא שיהו משמיד
 העבודה הזרה

ע"ז
 מהמקדש,
 ושריפתם

הורס ומשמיד
 עבודה זרה
 בירושלים
 וסביבותיה

- - 86 ע"ו, וקראים אותו לפי כל המנהגים - -

עושים פסח

כא ויצו המלך את כל העם לאמר

עשו פסח ליהוה אלהיכם ככתוב על ספר הבְּרִית הַזֶּה:

כב כי לא נעשה כפסח הזה מימי השפטים אשר שפטו את ישראל

וכל ימי מלכי ישראל ומלכי יהודה:

כג כי אם בשמנה עשרה שנה למלך ואשיהו

נעשה הפסח הזה ליהוה בירושלם:

ביעור האבות
והידעונים וע"ז

כד וגם את האבות ואת הידענים ואת התרפים ואת הנגלים

ואת כל השקצים אשר נראו בארץ יהודה ובירושלם

בער ואשיהו למען הקים את דברי התורה הכתובים על הספר

אשר מצא חלקיהו הפהן בית יהוה:

וקמהו לא-היה
לפניו מלך

כה וקמהו לא היה לפניו מלך

אשר שב אל יהוה בכל לבבו ובכל נפשו ובכל מאדו

בכל תורת משה ואחריו לא-קם כמהו:

שבת חול המועד פסח

קמחיֹלות אֵסַכְנָה נוֹחֵיט לִקְרֹא לִסְנוֹי קַרְיָאָה מִתּוֹרָה אֵת עֵיִר הַשְּׁיִרִים

קריאה בתורה לשוורית

קוראים בפרשת כי-תשא, שמות: לג, יב – לד, כו [והיא גם קריאה לשבת חול המועד סוכות].
הקריאה בפרשה להלן, באה לאחר מעשה העגל, ושובו של משה אל ההר

בקשות משה מה', הלוחות השניים, וחידוש הברית

שמות לג

יב וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־יְהוָה

הבקשות

וְרָאָה אֱלֹהֵי אֱמֶר אֵלַי הַעַל אֶת־הָעַם הַזֶּה
וְאָתָּה לֹא הוֹדַעְתָּנִי אֵת אֲשֶׁר־תִּשְׁלַח עִמָּי
וְאָתָּה אֹמְרָתִי וְדַעְתִּיךָ בְּשֵׁם וְגַם־מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינָי:

הקדמה ל-3
הבקשות

יג וְעַתָּה אִם־נָא מִצָּאתַי חֵן בְּעֵינֶיךָ
הוֹדַעְנִי נָא אֶת־דְּרָכֶיךָ וְאֶדְעֶנָּה לְמַעַן אֲמַצְאֶחֶן בְּעֵינֶיךָ
וְרָאָה כִּי עִמָּךָ הִגִּיתִי תְהִיָּה:
יד וַיֹּאמֶר פָּנֵי יַלְכּוּ וְהִנַּחְתִּי קֶדֶךָ:

[א] "הודעני נא
את-דרכיך"

ה': 'פני ילכו'

טו וַיֹּאמֶר אֵלָיו

[ב] לך "עמני"

אִם־אֵין פְּנִיךָ הַלְכִים אֶל־תִּשְׁלַחְנִי מִזֶּה:
טז וּבִמְהֵרָה יוֹדַע אֲפֹא כִי־מִצָּאתַי חֵן בְּעֵינֶיךָ אֲנִי וְעַמָּךָ
הֲלוֹא בִלְכַתְּךָ עִמָּנוּ
וְנִפְלִינֵנוּ אֲנִי וְעַמָּךָ מִכָּל־הָעַם אֲשֶׁר עַל־פְּנֵי הָאָדָמָה: {פ}

יז וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה

ה' נעתר

גַּם אֶת־הַדָּבָר הַזֶּה אֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ אֲעָשֶׂה
כִּי־מִצָּאתָ חֵן בְּעֵינָי וְאֶדְעֶנָּה בְּשֵׁם:

יח וַיֹּאמֶר תְּרַאֲנִי נָא אֶת־כְּבוֹדֶךָ:

[ג] "תראני נא את-
כבודיך"

יט וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל־טוֹבִי עַל־פְּנֶיךָ וְקִרְאתִי בְשֵׁם יְהוָה לְפָנֶיךָ
וְחִנַּתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֶחָן וְרַחַמְתִּי אֶת־אֲשֶׁר אֶרְחַם:

ה' נעתר

כ וַיֹּאמֶר לֹא תוּכַל לְרַצֹּת אֶת־פָּנָי כִּי לֹא־רָאִיתִי הָאָדָם וְחַי:
כא וַיֹּאמֶר יְהוָה

"וראית את-
אחוריי"

הנה מקום אתי וּנְצַבְתָּ עַל־הַצּוּר:

כב וְהָיָה בְּעֵבֶר כְּבֹדִי וְשָׁמַתִּיךָ בְּנִקְבַת הַצּוּר
וְשַׁכַּתִּי כַּפִּי עָלֶיךָ עַד־עֵבְרִי:

כג וְהִסְרֵתִי אֶת־כְּפִי וְרָאִיתָ אֶת־אֲחֹרַי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ: {פ}

עיני

עליועיי

פרק לד

הלוחות השניים

הוראה לפסול לוחות שניים

הכנת הלוחות השניים

משה עולה להר [פעם רביעיית]

ה' יורד בענן

בקשה [ד]:

"לך-נא ארץ בקרבנו"

תשובת ה'

ה' נעתר, ומחדש הברית

חלק העם בברית

הקדמה

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

פְּסֹל-לֶךְ שְׁנֵי-לְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁי

וּכְתַבְתִּי עַל-הַלְּחֹת

אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלְּחֹת הַרְּאשִׁימִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

ב וַיְהִי נֶכּוֹן לַבָּקָר

וְעֵלִית בַּבָּקָר אֶל-הַר סִינַי וְנִצַּבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הַהָר:

ג וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יָרֵא כְּכֹל-הַהָר

גַּם-הַצֹּאן וְתִבְקַר אֶל-יָרְעוּ אֶל-מִוֵּל הַהָר תִּהְיֶה:

ד וַיִּפְסֹל שְׁנֵי-לְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁימִים

וַיִּשְׁכֵּם מֹשֶׁה בַּבָּקָר וַיַּעַל אֶל-הַר סִינַי כַּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים:

ה וַיַּרְדַּ יְהוָה בְּעָנָן וַיִּתְיַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

ו וַיַּעֲבֹר יְהוָה וְעַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה וַיְהִי

אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת:

ז וַיַּצַּר חֶסֶד לְאֵלִפַּיִם נָשָׂא עֲוֹן וַפֹּשַׁע וַחַטָּאת וַנִּקְהַל לֹא יִנְקָה

פֶּקֶד וְעֵזֶן אֲבוֹת עַל-בָּנָיִם וְעַל-בָּנָיִם עַל-שְׁלֵשִׁים וְעַל-רַבְעִים:

ח וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקְדַּ אֶרְצָה וַיִּשְׁתַּחֲוֶה:

ט וַיֹּאמֶר אִם-נָא מִצְּאֵתִי חַן בְּעֵינֶיךָ אֲדֹנָי לֶךְ-נָא אֲדֹנָי בְּקַרְבְּנוּ

כִּי עַם-קָשֶׁה-עֲרָף הוּא וְסִלַּחְתָּ לְעִוְנוֹ וּלְחַטָּאתָנוּ וְנִחַלְתָּנוּ:

יחידוש הברית בין ה' לעם

וַיֹּאמֶר

הַנְּה אֲזַכֵּר כְּרַת בְּרִית

נִגַּד כָּל-עַמָּךְ אַעֲשֶׂה נִפְלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרְאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם

וְרָאָה כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אַתָּה בְּקַרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה

כִּי-נִזְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

עֵינֵי

יא שָׁמַר-לֶךְ אֶת אֲשֶׁר אָזַכְתָּ מִצִּוֹת הַיּוֹם

הַנִּגְנִי גִרְשׁ מִפְּנֵיךְ אֶת-הָאָמְרִי וְהַכְנַעְנִי וְהַחֲתִיל וְהַפְרֹזִי וְהַחֲזִי וְהִבּוֹסִי:

- יב השֹׁמֵר לְךָ פְּנֵי-תִכְלֵת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲלֶיהָ פְּנֵי-יְהוָה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבְּךָ:
- יג כִּי אֶת-מִזְבְּחֹתָם תִּתְחַזֵּן וְאֶת-מִצְבְּחָתָם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תִכְלֵתוֹן:
- יד כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קַנָּא שְׁמוֹ אֵל קַנָּא הוּא:
- טו פְּנֵי-תִכְלֵת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ וְזָנוּ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וּזְבָחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרְא לָךְ וְאָכַלְתָּ מִזְבְּחוֹ:
- טז וְלָקַחְתָּ מִבְּנֵיתָיו לְבָנֶיךָ וְזָנוּ בְּנֵיתָיו אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן וְהִזְנוּ אֶת-בְּנֵיךָ אַחֲרַי אֱלֹהֵיהֶן:
- יז אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לָּךְ:
- יח אֶת-חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר שְׁבַעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאֶת מִמִּצְרָיִם:
- יט כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל-מִקְנֶה תִזְכֹּר פֶּטֶר שׁוֹר וְשֵׂה:
- כ וּפֶטֶר חֲמוֹר תִּפְדֶּה בְּשֵׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעִרְפְּתוֹ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה וְלֹא-יֵרָאוּ פָנַי רִיבָם:
- כא שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בַּחֲרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת:
- כב וְחַג שְׁבַעַת תַּעֲשֶׂה לָּךְ בַּכּוֹרֵי קְצִיר חֲטִיִּם וְחַג הָאֶסְיִף תִּקְוֹפֶת תִּשְׁנֶה:
- כג שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנָה יִרְאֶה כָּל-זְכוּרְךָ אֶת-פָּנָי הָאֵלֶּן וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:
- כד כִּי-אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ וְלֹא-יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת-אַרְצְךָ בַּעֲלֵתְךָ לְרָאוֹת אֶת-פָּנָי יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ שְׁלֹשׁ פַּעַמִּים בְּשָׁנָה:
- כה לֹא-תִשְׁחַט עַל-חַמֵּץ דָּם-זִבְחִי וְלֹא-יִלֵּין לְבַקֵּר זָבַח תֵּג הַפֶּסַח:
- כו רֵאשִׁית בְּכוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא-תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ: {פ}

- איסור ע"ז
- לא לזכות בברית ליושבי הארץ [הסיבה בהמשך]
- לנתן מזבחותיהם
- לא אל אחר
- [הסכנות בברית עם יושבי הארץ]
- לא אלהי מסכה
- חג המצות
- הקדשת בכור בהמה ובכור אדם
- שבת
- חג השבועות
- חג האסיף
- מצות הריאיון
- התחייבות ה'
- זבח פסח
- ביכורים
- גדי בחלב אמו

עביעי

קריאת בתורה לבנופטר
פרשת פינחס, במדבר כח: ט-כה | *מתוך פרשת קריאת תמימים ואוספין*

יט והקרבתם אשה עלה ליהודה
 פרים בני-בקר שנים ואיל אחד
 ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:
 כ ומנחתם סלת בלולה בשמן
 שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
 כא עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת כבשים:
 כב ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם:
 כג מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את-אלה:
 כד כאלה תעשו ליום שבעת ימים
 להם אשה ריתניחח ליהודה על-עולת התמיד יעשה ונסכו:
 כה וביום השביעי מקרא-קדש יהיה לכם
 כל-מלאכת עבודה לא תעשו: {ס}

עלה:
 בהמות
 מנחות
 שעיר לחטאת
 [סג] עולת הבוקר
 שבעת הימים
 ביום השביעי -
 מקרא קודש

הפטרת פסח שבת חול המועד
ביחזקאל מתוך פרקים לו,לז: *צפ"י המנהגים, להלן:*

חתימת נבואת נחמה
[שתחילתה בפרק לה]

- - התיאנים מתחילים כאן - -

לה כה אמר אדני יהוה
 עוד זאת אדרש לבית-ישראל לעשות להם
 ארבה אתם כצאן אדם:
 לח כצאן קדשים כצאן ירושלים במועדיה
 בן תהינה הערים החרבות מלאות צאן אדם
 וידעו כיראני יהוה: {פ}

פרק לו
 ריבוי העם

חזון העצמות היבשות

- - וכולם פרט לתיאנים מתחילים כאן - -

א היתה עלי יד יהוה
 ויצאני ברומ יהוה וניחני בתוך הבקעה והיא מלאה עצמות:
 ב והעברני עליהם סביב סביב
 והנה רבות מאד על-פני הבקעה והנה יבשות מאד:
 ג ויאמר אלי בן-אדם התחיינה העצמות האלה
 ואמר אדני יהוה אתה ידעת:

פרק לז
 עצמות בבקעה
 "התחיינה"
 העצמות האלה?"

ד וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

הִנְבֵּא עַל-הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

"הִנְבֵּא עַל-הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה"

הָעֲצָמוֹת הַיְבֻשׁוֹת שִׁמְעוּ דְבַר-יְהוָה:

ה כֹּה אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה לְעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה

הנבואה על העצמות

הִנֵּה אֲנִי מֵבִיא בְכֶם רוּחַ וַחַיִּיתֶם:

ו וַנִּתְּתִי עֲלֵיכֶם גִּידִים וְהִעַלְתִּי עֲלֵיכֶם בָּשָׂר

וְקַרְמֵתִי עֲלֵיכֶם עוֹר וַנִּתְּתִי בְכֶם רוּחַ וַחַיִּיתֶם

וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה:

ז וַנִּבְאֲתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי

גידים ובשר ועור, ורוח אין בהן

וַיְהִי-קוֹל כֹּה־נִבְאָל וְהִנֵּה-רֶעַשׁ וַתִּקְרְבוּ עֲצָמוֹת עֶצֶם אֶל-עֶצְמוֹ:

ח וַרְאִיתִי וְהִנֵּה-עֲלֵיהֶם גִּידִים וּבָשָׂר עָלֶיהָ

וַיִּקְרְבוּ עֲלֵיהֶם עוֹר מִלְמַעְלָה וְרוּחַ אֵין בָּהֶם:

ט וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

הִנְבֵּא אֶל-הַרְרוּת הִנְבֵּא בֶן-אָדָם וְאָמַרְתָּ אֶל-הַרְרוּת {ס}

כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

מֵאַרְבַּע רוּחוֹת בָּאֵי הַרְרוּת וּפְתִי בַּהַרְוֹנִים הָאֵלֶּה וַיַּחֲיוּ:

"הִנְבֵּא אֶל-הַרְרוּת"

י וַהֲנִבְאֲתִי כַּאֲשֶׁר צִוִּיתִי

"וַתִּבְאוּ בָהֶם הַרְרוּת וַיַּחֲיוּ"

וַתִּבְאוּ בָהֶם הַרְרוּת וַיַּחֲיוּ וַיַּעֲמְדוּ עַל-רַגְלֵיהֶם חֵיל גְּדוֹל מְאֹד-מְאֹד:

יא וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים

בֶּן-אָדָם הָעֲצָמוֹת הָאֵלֶּה כָּל-בֵּית יִשְׂרָאֵל הִקְמָה

הִנֵּה אֲמַרִים יִבְשׂוּ עֲצָמוֹתֵינוּ וְאַבְרָהָה תִּקְנָתְנוּ נְגַזְרֵנוּ לָנוּ:

העצמות האלה כל-בית ישראל הקמה

יב לִכֹּן הִנְבֵּא וְאָמַרְתָּ אֲלֵיהֶם

כֹּה-אָמַר אֲדֹנָי יְהוִה

הִנֵּה אֲנִי פֹתֵחַ אֶת-קַבְרוֹתֵיכֶם וְהִעַלְתִּי אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי

וְהִבְאֲתִי אֶתְכֶם אֶל-אֲדַמַּת יִשְׂרָאֵל:

הנבואה על תחיית המתים, במשל לתחיית האומה

יג וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה

בַּפִּתְחֵי אֶת-קַבְרוֹתֵיכֶם וּבִהְעֵלֹתִי אֶתְכֶם מִקַּבְרוֹתֵיכֶם עִמִּי:

יד וַנִּתְּתִי רוּחִי בְכֶם וַחַיִּיתֶם וְהִנַּחְתִּי אֶתְכֶם עַל-אֲדַמַּתְכֶם

וַיִּדְעַתֶּם כִּי-אֲנִי יְהוָה דְּבַרְתִּי וְעָשִׂיתִי נְאֻם-יְהוָה: {פ}

יום שלישי של פסח [Je ni fe nu"na בארץ]

קריאה בתורה

meise צוֹלֵיט פֿערשט מא, שמות יג, א-כה
 ורביצוי קורא פֿערשט פֿונקס, במדבר כח, יט-כה

מצות הקדשת בכורות

פרק יג

א וַיִּדְבֹר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 ב קַדְשׁ־לִי כָל־בְּכוֹר פֶּטֶר כָּל־רֶחֶם בְּבִנֵי יִשְׂרָאֵל בְּאֲדָם וּבַבְּהֵמָה
 לִי הוּא:

פרשה ראשונה בתפילין [פסוקים א-י]

המצוות לזכירת יציאת מצרים 3 מצוות

ג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־הַעָם

זָכוֹר אֶת־הַיּוֹם הַזֶּה אֲשֶׁר יֵצְאתֶם מִמִּצְרָיִם מִבֵּית עַבְדִּים
 כִּי בַחֲזֹק יָד הוֹצִיא יְהוָה אֶתְכֶם מִזֶּה

המצווה לזכור יציאת מצרים

1. פסח

- איסור אכילת חמץ

וְלֹא יֵאָכַל חֻמֶּץ:

ד הַיּוֹם אַתֶּם יֹצְאִים בְּחֹדֶשׁ הָאָבִיב:

- העבודה [זבח הפסח] בארץ הבחירה

ה וַהֲיָה כִּי־יָבִיֵאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַנִי וַהֲחִתִּי וְהָאֱמֹרִי
 וַהֲחִתִּי וְהַיְבוּסִי אֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְךָ אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וְדָבָשׁ
 וְעַבְדֶּךָ אֶת־הָעֶבְדָּה תִּזְאת בְּחֹדֶשׁ הַזֶּה:

ו שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצֵּת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי חַג לַיהוָה:

ז מִצְוֹת יֵאָכַל אֶת שִׁבְעַת הַיָּמִים

ח וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ חֻמֶּץ וְלֹא־יֵרָאֶה לְךָ שְׂאֵר בְּכָל־נֶבֶלְךָ:

ט וַהֲנִדַתְּ לְבִנְךָ בַּיּוֹם הַהוּא לֵאמֹר

כִּעֲבוּר זֶה עָשָׂה יְהוָה לִּי בְצֵאתִי מִמִּצְרָיִם:

מצות

- איסור היראות חמץ ושאר והגדת לבנך - על יציאת מצרים

2. תפילין

ט וַהֲיָה לְךָ לְאוֹת עַל־יָדְךָ וּלְזִכְרוֹן בֵּין עֵינֶיךָ
 לְמַעַן תִּהְיֶה תּוֹרַת יְהוָה בְּפִיךָ כִּי בְנֵד חֻקָּה הוֹצֵאתָ יְהוָה מִמִּצְרָיִם:

י וְשִׁמַּרְתָּ אֶת־הַחֻקָּה הַזֹּאת לְמוֹעֲדָה מִיָּמִים יְמִימָה: {פ}

[החוקה=פסח]

3. הקדשת בכורות

[בארץ הבחירה]

יא וְהָיָה כִּי־יָבֵאֵךְ יְהוָה אֶל־אֶרֶץ כְּנַעַנִי כַאֲשֶׁר נִשְׁבַּע לְךָ וְלְאַבְרָהָם
 וַיִּנְתְּנָה לְךָ:

יב וְהַעֲבַרְתָּ כָל־פֶּטֶר־רֶחֶם לַיהוָה

יג וְכָל־פֶּטֶר יִשְׁגַר בְּהֵמָה אֲשֶׁר יִהְיֶה לְךָ הַזֹּכְרִים לַיהוָה:

עני

ערכי עני

פרשה שניה בתפילין [פסוקים יא-טז]

	<p>יג וְכַל־פֶּטֶר חֲמַל תִּפְדֶּה בְּשָׂה וְאִם־לֹא תִפְדֶּה וְעֲרַפְתָּו וְכָל בְּכוֹר אָדָם בְּבִנְיָה תִפְדֶּה:</p>	
<p>מפטיר</p>		
<p>"הוציאם" [פסוק tu] בגוף ראשון - משמע, הסבר לבן</p>	<p>יד וְהָיָה כִּי־יִשְׁאַלְךָ בְּנֶךְ מִחֵר לֵאמֹר מַה־זֹּאת וְאָמַרְתָּ אֵלָיו בְּחֶזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם מִבֵּית עַבְדִּים:</p> <p>טו וַיְהִי כִּי־הִקְשָׁה פְרַעֲהוּ לְשַׁלַּחנֹו וַיְהִי־גַם יְהוָה כַּל־בְּכוֹר בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבְּכֹר אָדָם וְעַד־בְּכוֹר בַּחֲמָה עַל־כֵּן אֲנִי זֹכֵר לַיהוָה כָּל־פֶּטֶר רַחֵם הַזְכֵּרִים וְכָל־בְּכוֹר בְּנֵי אִפְרָיִם:</p> <p>טז וְהָיָה לְאוֹת עַל־יַדְכֶּה וּלְטוֹטֶפֶת בֵּין עֵינֶיךָ כִּי בְחֶזֶק יָד הוֹצִיאָנוּ יְהוָה מִמִּצְרַיִם: {ס}</p>	<p>הסבר המצוות לבנים הסביבה למצוות הקדשת בכורות סיבת מצוות התפילין</p>

<p>רביעי</p>	<p>קרבנות הפסח</p>	<p>במדבר כח [קוראים בספר טו]</p>
	<p>יט וְהִקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה עֹלָה לַיהוָה פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד וְשִׁבְעָה כִבְשִׂים בְּנֵי שָׁנָה תָּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:</p> <p>כ וּמִנְחֹתָם סֶלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרֹנִים לֶפֶד וּשְׁנֵי עֶשְׂרֹנִים לְאַיִל תַּעֲשׂוּ:</p> <p>כא עֶשְׂרֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לַכֶּבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂים:</p> <p>כב וּשְׂעִיר חַטָּאת אֶחָד לַכֶּפֶר עֲלֵיכֶם:</p> <p>כג מִזֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה:</p> <p>כד כָּאֵלֶּה תַעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים לֶחֶם אֹשֶׁה יִיחַח לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכוֹ:</p> <p>כה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרָא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם כָּל־מְלֶאכֶת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשׂוּ: {ס}</p>	<p>עלה: בהמות מנחות שעיר לחטאת [pdl] עולת הבוקר שבעת הימים ביום השביעי - מקרא קודש</p>

יום רביעי של פסח [פסח] יוֹם רְבִיעִי חוּה"מ אֶבֶר [פסח]

	<p>קריאה בתורה</p> <p><i>parsha קוראים ספרות משפטים, שמות כב, כד- כג, יט [אם כסף תלוה את-עמי].</i> <i>רביעי, כאו כפף יו"ו חוה"מ הוציא, קורא ספרות פינחס, במדבר כח, יט-כה [והקרבתם אשה עולה]</i></p> <p>ד אִם־כֶּסֶף תִּלְוָה אֶת־עַמִּי אֶת־הָעֶנְי עִמָּךְ לֹא־תִהְיֶה לוֹ כְּנֹשָׁה לֹא־תִשְׁיָמוֹן עָלָיו גִּשְׁף:</p> <p>ה אִם־חָבֵל תַּחְבֵּל שְׁלֵמַת רֵעֶךָ עַד־בָּא הַשֶּׁמֶשׁ תִּשְׁיָבוּ לוֹ:</p> <p>ו כִּי הוּא כְּסוּתָהּ לְבִדְיָהּ הוּא שְׁמֵלְתוֹ לְעָרוֹ בְּמָה יִשְׁכַּב וְהָיָה כִּי־יִצְעַק אֵלַי וְשָׁמַעְתִּי כִּי־חָנִּין אֲנִי: {ס}</p>	<p>שמות כב לא לנשות העני איסור הטלת ריבית על עני החזרת ערבון עד הערב</p>
--	--	---

שני

ציוויים הקשורים לקדושה

כז אֱלֹהִים לֹא תִקְלָל וְנִשְׂאָא בְעַמְּךָ לֹא תֵאָדָר: לא לקלל אלהים ונשיא

כח מִלֵּאֲתָתְךָ וּדְמַעַתְךָ לֹא תֵאָחֶזֶר תחמת תבואה לכהנים [חז"ל]

הבמרות לה'

בכור בְּנִיךָ תִתֵּן לִי: - בכור אדם

כט בְּן־תַּעֲשֶׂה לְשִׂרְךָ לְצִאֲנֶךָ - בכור בהמה

שבעת ימים יהיה עם-אמו ביום השמיני תתנו-לי:

ל ואנשי-קדש יהיו לך להיות קדושים!

ובשר בשרה טרפה לא תאכלו לכלב תשלבון אתו: {ס} לא לאכול טריפה

פרק כג

צדק ומשפט

א לֹא תִשָּׂא שְׁמַע שְׂוֹא צדק ויושר במשפט

אל-תשת נדף עם-רשע להיות עד חמס:

ב לֹא־תִהְיֶה אַחֲרֵי־רָבִים לְדַעַת

ולא-תענה על-רב לנשת אחרי רבים להטות:

ג וְדָל לֹא תִהְדָּר בְּרִיבוֹ: {ס}

ד כִּי תִפְעֹעַ שְׂוֹר אֵיבֶךָ או חמרו תענה השב תשיבנו לו: {ס} השבת בהמת אויבר

ה כִּי־תִרְאֶה חֲמוֹר שִׁנְאָה רַבִּין תַּחַת מִשְׁאֹו וְחִדַּלְתָּ מֵעֹזֵב לוֹ עֹזֵב תֵּעֹזֵב עִמּוֹ: סיוע למי שרבעה בהמתו

{ס} עידיעיו

משפט

ו לֹא תִטֶּה מִשְׁפָּט אֲבִינֶךָ בְּרִיבוֹ: לא תטה משפט

ז מִדְּבַר־שִׁקֵּר תִּרְחֹק אמת

וּנְקִי וְצַדִּיק אֶל־תִּהְיֶה כִּי לֹא־אֲצַדִּיק רָשָׁע: צדק

ח וְשֹׁחַד לֹא תִקַּח כִּי תִשְׁחַד יַעֲנֵר פְּקֻדִים וְיִסְלַף דְּבָרֵי צַדִּיקִים: לא לקחת שוחד

ט וְגֵר לֹא תִלַּחֵץ גר

ואתם ידעתם את-נפש הגר כי-גרים היתם בארץ מצרים:

שמיטה, שבת, ושלוש רגלים

י וְשֵׁשׁ שָׁנִים תִּזְרַע אֶת־אַרְצְךָ וְאָסַפְתָּ אֶת־תְּבוּאָתָהּ: שמיטה -

יא וְהִשְׁבִּיטָתָהּ תִּשְׁמַטְמַנְהָ וְנִטְשָׁתָה "שביעית"

ואכלו אביני עמך ויתרם תאכל חנת השדה

בן-תעשה לכרמך לזיתך:

יב **שֵׁשֶׁת יָמִים תַּעֲשֶׂה מַעֲשֵׂיךָ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת לְמַעַן יָנוּחַ שׁוֹרְךָ וַחֲמֹלְךָ וַיִּנְפֹשׂ בְּיוֹם אֶמְתָּךְ וַתָּנַח:**

שבת

יג **וּבְכָל אֲשֶׁר-אָמַרְתִּי אֵלֵיכֶם תִּשְׁמְרוּ וְשֵׁם אֱלֹהִים אַחֲרֵיהֶם לֹא תִזְכְּרוּ לֹא יִשְׁמַע עַל-פִּיךָ:**

לא להזכיר אלהים אחרים!

יד **שְׁלֹשׁ רְגָלִים תִּחַג לִי בַשָּׁנָה:**

שלוש רגלים

טו **אֶת-תִּגַּן הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר**

חג המצות

שבֹּעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת כַּאֲשֶׁר צִוִּיתְךָ לְמוֹעֵד חֲדָשׁ הָאָזִיב כִּי-בָּו יֵצְאָתָּ מִמִּצְרָיִם וְלֹא-יֵרְאוּ פָנַי רִיבֶם:

חג הקציר

טז **וַתִּגַּן הַקְּצִיר בַּבּוֹרֵי מַעֲשֵׂיךָ אֲשֶׁר תִּזְרַע בַּשָּׂדֶה**

חג האסיף

וַתִּגַּן הָאֶסְףּ בַּצֵּאת הַשָּׁנָה בְּאֶסְפְּךָ אֶת-מַעֲשֵׂיךָ מִן-הַשָּׂדֶה:

מצוות הראיון

יז **שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה יֵרְאֶה כָּל-זְכוּרְךָ אֶל-פָּנַי הָאֵלֶּן וַיִּתְּנָה:**

בקרבן פסח

יח **לֹא-תִזְבַּח עַל-חֲמִיץ דָּם-זִבְחִי**

- איסור חמץ

וְלֹא-יִלְוֶין חֶלְב־חַי עִד-בִּקְר:

- לא להלין החלב

יט **רֵאשִׁית בַּבּוֹרֵי אֲדָמָתְךָ תָּבִיא בַּיּוֹם יִתְּנָה אֶל-הָיָד**

ביכורים

[פעם ראשונה בתורה]

לֹא-תִבְשַׁל גְּדֵי בַחֲלָב אִמּוֹ: {פ}

איסור גדי בחלב אמו

[פעם ראשונה בתורה]

רביעי

קרבנות הפסח

במדבר כח [קוראים בספר ישעיה]

יט **וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה**

עולה:

פָּרִים בְּנֵי-בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד

בהמות

וּשְׁבַע־כִּבְשִׂיִם בְּנֵי שָׁנָה תָּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:

מנחות

כ **וּמִנְחָתָם סֶלֶת בָּלוּלָה בַשֶּׁמֶן**

שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִינָיִם לָפָר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִינָיִם לְאַיִל תַּעֲשׂוּ:

כא **עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לַכֹּבֵשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכֹּבֵשִׁים:**

שערי לחטאת

כב **וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לַכֹּפֵר עֲלֵיכֶם:**

כג **מִקְלֹד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת-אֵלֶּה:**

[pct] עולת הבוקר

כד **כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים**

שבֹּעַת הימים

כה **לָחֶם אִשָּׁה רִית־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל-עֹלֹת הַתָּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:**

ביום השביעי - מקרא קודש

כז **כָּל-מִלֻּאכֶת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: {ס}**

יום חמישי של פסח [כמיצי fe חוה"א בארץ]

קריאה בתורה
 seife קוראית ספרות כו-ת,ka, שמות לד, א-כו
 ורביצי קורא כמו בכל ימי חול המוצא, ספרות פינחס, במדבר כח, יט-כה

הלוחות השניים

ספר שמות

פרק לד

הוראה לפסול לוחות שניים

א וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

פְּסֹלֶנָה שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁי

וְכַתְּבֵתָ עַל-הַלְּחֹת אֶת-הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל-הַלְּחֹת הָרִאשֹׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ:

ב וַיְהִי נֶקֶוֹן לְבַקֵּר

וְעֵלִיתָ בַּבֶּקֶר אֶל-הַר סִינַי וּנְצַבְתָּ לִּי שָׁם עַל-רֹאשׁ הַהָר:

ג וְאִישׁ לֹא-יַעֲלֶה עִמָּךְ וְגַם-אִישׁ אֶל-יָרֵא בְּכָל-הַהָר

גַּם-הִצָּאן וְהַבֶּקֶר אֶל-יָרְעוּ אֶל-מוֹל הַהָר הַהוּא:

עני

ד וַיִּפְסֹל שְׁנֵי-לְחֹת אֲבָנִים כְּרָאשֵׁי

משה מפסל הלוחות השניים

וַיִּשְׂכֶם מֹשֶׁה בַּבֶּקֶר וַיַּעַל אֶל-הַר סִינַי כְּאֲשֶׁר צִוָּה יְהוָה אֹתוֹ

עולה להר [פעם רביעית]

וַיִּקַּח בְּיָדוֹ שְׁנֵי לְחֹת אֲבָנִים:

פעמיים בפר' יתרו, ופעם בפר' משפטים

ה וַיַּרְדּוּ יְהוָה בַּעֲנָן וַיִּתְנַצֵּב עִמּוֹ שָׁם וַיִּקְרָא בְּשֵׁם יְהוָה:

ה' יורד בענן

ו וַיַּעֲבֹר יְהוָה וְעַל-פָּנָיו וַיִּקְרָא

יְהוָה וַיְהִי אֵל רַחוּם וְחַנּוּן אַרְךָ אַפַּיִם וְרַב-חֶסֶד וְאֱמֶת:

ז וַיֵּצֵר חֶסֶד לְאֱלֹפִים נִשְׂא עֵז וְנִפְשַׁע וְחַטָּאָה וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה

פֶּקֶד וְעֵזן אֲבוֹת עַל-בָּנִים וְעַל-בָּנֵי בָנִים עַל-שְׁלֹשִׁים וְעַל-רַבְעִים:

בקשה רביעית: [ראה הערה] "גלד-גא... בקרבנו"

ח וַיִּמְהַר מֹשֶׁה וַיִּקַּד אַרְצָה וַיִּשְׁתַּחוּ:

3 בקשות קודמות [שמות לג, יב-כג]

ט וַיֹּאמֶר אֶם-נָא מִצָּאתִי חֵן בְּשֵׁינֶיךָ אֲדֹנָי יְהוֵה-נָא אֲדֹנָי בְּקַרְבְּנוֹ

כִּי עַם-קָשֶׁה-עֲרַף הוּא וְסִלַּחְתָּ לְעֹגְגוֹ וּלְחַטָּאתָיו וּנְחַלְתָּנוּ:

חידוש הברית בין ה' לעם

וַיֹּאמֶר

תשובת ה'

הַנְּה אֲנִי כִּרְתֵת בְּרִית

ה' נעתר, ומחדש הברית

וַיֵּבֶר כָּל-עַמּוּךְ אֲעֲשֶׂה נְפִלְאוֹת אֲשֶׁר לֹא-נִבְרָאוּ בְּכָל-הָאָרֶץ וּבְכָל-הַגּוֹיִם

וְרָאָה כָּל-הָעָם אֲשֶׁר-אֶתָּה בְּקַרְבּוֹ אֶת-מַעֲשֵׂה יְהוָה

כִּי-נִבְרָא הוּא אֲשֶׁר אֲנִי עֹשֶׂה עִמָּךְ:

חלק העם בברית

הקדמה

יא שְׁמֹר-לְךָ אֶת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶיךָ הַיּוֹם
הַנֶּהְיִי גֵרֶשׁ מִפְּנֵיךָ אֶת-הָאֱמֹרִי וְהַכְּנַעֲנִי וְהַחִתִּי וְהַפְּרִזִּי וְהַחִתּוּי וְהַיְבוּסִי:

יב הַשְּׁמֹר לְךָ פְּרִי-תְּכֵלֶת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ אֲשֶׁר אַתָּה בָּא עֲלֶיהָ
פְּרִי-הַיְהוּדָה לְמוֹקֵשׁ בְּקִרְבָּךְ:

יג כִּי אֶת-מוֹפְחֹתֶם תַּחֲזִין וְאֶת-מַצְבְּחֹתֶם תִּשְׁבְּרוּן וְאֶת-אֲשֵׁרֵי תְּכֵלֶתוֹן:

יד כִּי לֹא תִשְׁתַּחֲוֶה לְאֵל אֲחֵר כִּי יִהְיֶה קִנְאָה שְׁמוֹ אֵל קִנְאָה הוּא:

טו פְּרִי-תְּכֵלֶת בְּרִית לְיוֹשֵׁב הָאָרֶץ

וְזָנִי וְאֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶם וְזָבְחוּ לְאֱלֹהֵיהֶם וְקָרָא לְךָ וְאָכַלְתָּ מִזִּבְחֹו:

טז וְלָקַחְתָּ מִבְּנֵי לְבָנֶיךָ וְזָנִי בְנֵיהֶי אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן

וְהִזְנוּ אֶת-בְּנֵיךָ אֲחֵרֵי אֱלֹהֵיהֶן:

יז אֱלֹהֵי מִסְכָּה לֹא תַעֲשֶׂה-לְךָ:

* איסור ע"ז

- לא לזרות ברית
- ליושבי הארץ
[הסיבה בהמשך]

- לנתץ מזבחותיהם

- לא אל אחר

- לא אל אחר

[הסכנות בברית

עם יושבי הארץ]

- לא אלהי מסכה

- לא אלהי מסכה

עכושי

יח אֶת-חַג הַמִּצּוֹת תִּשְׁמֹר

שִׁבְעַת יָמִים תֹּאכַל מִצּוֹת אֲשֶׁר צִוִּיתִיךָ לְמוֹעֵד חֹדֶשׁ הָאָבִיב

כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב יֵצְאֶת מִמִּצְרַיִם:

יט כָּל-פֶּטֶר רֶחֶם לִי וְכָל-מִקְנֶיךָ תִּזְכָּר פֶּטֶר שׂוֹר וְשֵׂה:

כ וּפֶטֶר חֲמֹר תִּפְדֶּה בְשֵׂה וְאִם-לֹא תִפְדֶּה וְעֵרַפְתּוּ כָּל בְּכוֹר בְּנֵיךָ תִּפְדֶּה

וְלֹא-יִרְאוּ פְנֵי רִיגָם:

כא שִׁשַּׁת יָמִים תַּעֲבֹד וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי תִשְׁבֹּת בְּחֵרִישׁ וּבִקְצִיר תִּשְׁבֹּת:

כב וְחַג שִׁבְעַת תַּעֲשֶׂה לְךָ בַּבּוֹרֵי קִצְרֵי חֲטָיִם

וְחַג הָאֲסִיף תִּקְוֹפֵת הַשָּׁנָה:

כג שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה

יִרְדָּאָה כָּל-זְכוּרֶיךָ אֶת-פְּנֵי הָאֵלֶּן וְיִהְיֶה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל:

כד כִּי-אוֹרִישׁ גּוֹיִם מִפְּנֵיךָ וְהִרְחַבְתִּי אֶת-גְּבֻלְךָ

וְלֹא-יִחַמְדוּ אִישׁ אֶת-אַרְצְךָ בְּעִלְתֶּךָ לְרֹאוֹת אֶת-פְּנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

שְׁלֹשׁ פְּעָמִים בַּשָּׁנָה:

כה לֹא-תִשְׁתַּטַּע עַל-חֲמֹץ דָּם-זִבְחִי וְלֹא-יִלִּין לְבַקֵּר זָבַח חַג הַפֶּסַח:

כו רֵאשִׁית בַּבּוֹרֵי אֲדָמְתֶךָ תָּבִיא בֵּית יְהוָה אֱלֹהֶיךָ

לֹא-תִבְשַׁל גֵּרִי בְּחֵלֶב אֱמוֹ: {פ}

* חג המצות

* הקדשת בכור
בהמה ובכור אדם

* שבת

* חג השבועות

* חג האסיף

* מצות הריאיון
- העם

- התחייבות ה'

* זבח פסח

* בימורים

* גרִי בְּחֵלֶב אֱמוֹ

במדבר כח [קוראית מספר 18]

קרבנות הפסח

רביעי

עלה:	יט והקרבנות אשר עלה ליהוה
בהמות	פרים בני־בקר שנים ואיל אחד ושבעה כבשים בני שנה תמימם יהיו לכם:
מנחות	כ ומנחתם סלת בלוילה בשמן שלשה עשרנים לפר ושני עשרנים לאיל תעשו:
שעיר לחטאת	כא עשרון עשרון תעשה לכבש האחד לשבעת הכבשים:
[עולת הבוקר] [עולת הבוקר]	כב ושעיר חטאת אחד לכפר עליכם:
שבעת הימים	כג מלבד עלת הבקר אשר לעלת התמיד תעשו את־אֵלֶּה:
ביום השביעי - מקרא קודש	כד כאלה תעשו ליום שבעת ימים לחם אשר רית־ניחח ליהוה על־עולת התמיד ועשה ונסכו:
	כה וביום השביעי מקרא־קדש יהיה לכם כל־מלאכת עבודה לא תעשו: {ס}

יום שישי של פסח [חמישי חוה"מ בארץ]

קריאה בתורה

elife קוראית מספרת מהצלותק, במדבר ט, א-ד
ורביצי קולא מספרת פוחס, כח, יט-כה

פסח ראשון ופסח שני

שמות פרק ט

שנה: 2 ליציאת מצרים
חודש: ניסן

א וידבר יהוה אל־מֹשֶׁה במדבר־סיני בשנה השנית לצאתם מארץ מצרים בחדש הראשון לאמר:	המועד
ב ויעשו בני־ישראל את־הפסח במועדו:	מצוות [קרבן] הפסח
ג בארבעה עשר־יום בחדש ה'ה בין הערבים תעשו אתו במועדו ככל־חקתי וככל־משפטי תעשו אתו:	

שני

ד וידבר משה אל־בני ישראל לעשת הפסח:	פסח ראשון
ה ויעשו את־הפסח בראשון בארבעה עשר יום לחדש בין הערבים במדבר סיני ככל אשר צוה יהוה את־מֹשֶׁה כן עשו בני ישראל:	במדבר סיני
ו ויהי אנשים אשר היו טמאים לגפש אדם ולא־יכלו לעשת־הפסח ביום ההוא	פסח שני תלונת הטמאים

וַיִּקְרְבוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וּלְפָנָי אֶהְרֶן בַּיּוֹם הַהוּא:
 ז וַיֹּאמְרוּ הָאֲנָשִׁים הַהֵמָּה אֵלָיו
 אֲנַחְנוּ טַמְאִים לְנֶפֶשׁ אָדָם
 לָמָּה נִגְרַע לְבַלְתֵּי הַקְרִיב אֶת־קִרְבָּן יְהוָה בְּמַעֲדוֹ בְּתוֹךְ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל:
 ח וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם מֹשֶׁה
 עֲמְדוּ וְאַשְׁמְעָה מִה־יְצוּהַ יְהוָה לָכֶם: {פ}

עכשיו

ט וַיְדַבֵּר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמֹר:
 י דַּבֵּר אֶל־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר
 אִישׁ אִישׁ כִּי־יִהְיֶה־טָמֵא וְלִנְפֶשׁ אוֹ בְדַרְדָּר רַחֲקָה לָכֶם אוֹ לְדַרְתֵּיכֶם
 יא וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה:
 יב בַּחֹדֶשׁ הַשְּׁנִי בְּאַרְבַּעַת עָשָׂר יוֹם בֵּין הָעֶרְבַּיִם יַעֲשׂוּ אֹתוֹ
 יג עַל־מִצּוֹת וּמִרְרִים יֹאכְלֵהוּ:
 יד לֹא־יִשְׂאִירוּ מִמֶּנּוּ עֵד־בִּקְרָר וְעֵצִים לֹא יִשְׁבְּרוּ־בּוֹ
 טו כָּל־חֶקֶת הַפֶּסַח יַעֲשׂוּ אֹתוֹ:
 טז וְהָאִישׁ אֲשֶׁר־הוּא טָהוֹר וּבְדַרְדָּר לֹא־יִהְיֶה וְחֹדֶל לַעֲשׂוֹת הַפֶּסַח
 יז וּנְכַרְתֶּה הַנֶּפֶשׁ הַהִוא מֵעַמִּי:
 יח כִּי וְקִרְבָּן יְהוָה לֹא הַקְרִיב בְּמַעֲדוֹ חֲטָאוֹ יִשָּׂא הָאִישׁ הַהוּא:
 יט וְכִי־יִגִּיד אֶתְכֶם גֵּר וְעָשָׂה פֶסַח לַיהוָה כְּחֶקֶת הַפֶּסַח וּכְמִשְׁפָּטוֹ בֵּן יַעֲשֶׂה
 כ חֶקֶת אַחַת יִהְיֶה לָכֶם וְלַגֵּר וְלְאֻזְרַח הָאָרֶץ: {ס}

פסח שני
לטמאים
או לרחוקיםהטוהר החי"ב
בפסח ראשוןחוקת הפסח -
גם לגר

רביעי

קרבת הפסח

במדבר כח [קראים בספר ט"ז]

יט וְהַקְרַבְתֶּם אֹשֶׁה עֹלָה לַיהוָה
 כ פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנָיִם וְאַיִל אֶחָד
 כא וְשִׁבְעָה כִּבְשִׂיִם בְּנֵי שָׁנָה תְּמִימִם יִהְיוּ לָכֶם:
 כב וּמִנְחָתָם סֹלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
 כג שְׁלֹשָׁה עֶשְׂרִיזִים לְפָר וּשְׁנַיִם עֶשְׂרִיזִים לְאַיִל תַּעֲשׂוּ:
 כד עֶשְׂרֹן עֶשְׂרֹן תַּעֲשֶׂה לְכַבֵּשׁ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכִּבְשִׂיִם:
 כה וְשִׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:
 כו מִלֶּבֶד עֹלֹת תִּבְקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתְּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה:
 כז פְּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים
 כח לָחֶם אֹשֶׁה רִית־נִיחֹחַ לַיהוָה עַל־עֹלֹת הַתְּמִיד יַעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
 כט וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי מִקְרֵא־קֹדֶשׁ יִהְיֶה לָכֶם
 ס כָּל־מִלְּאכָת עֲבָדָה לֹא תַעֲשׂוּ: {ס}

עולה:

בהמות

מנחות

שעיר לחטאת

[סג] עולות הבוקר

שבעת הימים

ביום השביעי -
מקרא קודש

שביעי של פסח [יום 16]

קריאה בתורה לשביעי על פסח
פרשת בשלח שמות יג, טז – טו, כו
מחזה צולמי לתורה, ואם חל בשבת צולמי בשבת

ממצרים – דרך המדבר – לים סוף,
קריעת הים, ושירת הים

שמות
פרק יג

ממצרים – דרך
המדבר – לים סוף

יז ויהי בשלח פרעה את־העם
ולא־נתם אלהים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא
כי ואמר אלהים פון־ינתם העם בראתם מלחמה ושבו מצרונם:
יח ויטב אלהים את־העם דרך המדבר ים־סוף
ותמשים עלו בני־ישראל מארץ מצרים:

עצמות יוסף

יט ויקח משה את־עצמות יוסף עמו
כי השבע השביעי את־בני ישראל לאמר
פקד ופקד אלהים אתכם והעליתם את־עצמתי מזה אתכם:

מסוכות לתאם

כ ויסעו מסכת ונתנו באתם בקצה המדבר:

עמוד הענן ועמוד
האש

כא ויהנה הלך לפניהם יומם בעמוד ענן לנחתם הדרך
ולילה בעמוד אש להאיר להם ללכת יומם ולילה:
כב לא־ימיש עמוד הענן יומם ועמוד האש לילה לפני העם: {פ}

פרק יד

בני ישראל שבים
לפי החירות,
להטעות את פרעה

א וידבר יהוה אל־משה לאמר:

ב דבר אל־בני ישראל וישבו ונתנו לפני פי החירת
בין מנדל ובין הים לפני בעל צפון נכתו תחנון על־הים:

ג ואמר פרעה לבני ישראל נבכים הם בארץ סגר עליהם המדבר:

ד וחזקתי את־לב־פרעה ורחף אחריהם

ואפבדה בפרעה ובכל־חילו וידעו מצרים כי־אני יהוה

וישש־כן:

פרעה רודף אחרי
ישראל

ה ויגד למלך מצרים כי ברח העם ונתפך לבב פרעה ועבדיו אל־העם
ויאמרו מה זאת עשינו כי־שלחנו את־ישראל מעבדנו:

ו ויאסר את־רכבו ואת־עמו לקח עמו:

ז ויקח שש־מאות רכב בחור וכל רכב מצרים ושלשם על־פלו:

ח ויחזק והנה את־לב פרעה מלך מצרים וירדף אחרי בני ישראל

ובני ישראל יצאים בגד רמה:

בשבת שיני
ראה שמות יב, לז

שיני [בשבת שלישית]

בשבת רביעי

שכישי [מפת זבוישי]

ט וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם אַחֲרֵיהֶם וַיִּשְׁיגוּ אוֹתָם הַגִּימּוֹת עַל-הַיָּם
כָּל-סוֹס רֶכֶב פָּרָעָה וּפָרָשָׁיו וַחֲיָלוֹ עַל-פִּי הַחַיִּית לִפְנֵי בַעַל צִפּוֹן:

י וּפְרָעָה הִקְרִיב

וַיִּשְׂאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶת-עֵינֵיהֶם וַהֲגָה מִצְרַיִם | נִסַּע אַחֲרֵיהֶם
וַיִּירָאוּ מְאֹד וַיִּצְעֲקוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל אֶל-יְהוָה:

יא וַיֹּאמְרוּ אֶל-מֹשֶׁה

הַמִּבְלִי אֵין-קָבְרִים בְּמִצְרַיִם לְקַחְתָּנוּ לָמוֹת בַּמִּדְבָּר
מִה-זֹּאת עֲשִׂיתָ לָּנוּ לְהוֹצִיאָנוּ מִמִּצְרַיִם:

יב הַלֹּא-זֶה הַדְּבָר אֲשֶׁר דִּבַּרְנוּ אֵלֶיךָ בְּמִצְרַיִם לֵאמֹר
חַתַּל מִמֶּנִּי וְנַעֲבֹדָה אֶת-מִצְרַיִם
כִּי טוֹב לָנוּ עֲבַד אֶת-מִצְרַיִם מִמֶּתְנִי בַּמִּדְבָּר:

יג וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל-הָעָם

אֶל-תִּירְאוּ

הַתִּינִיכּוּ וּרְאוּ אֶת-יְשׁוּעַת יְהוָה אֲשֶׁר-יַעֲשֶׂה לָכֶם הַיּוֹם
כִּי אֲשֶׁר רְאִיתֶם אֶת-מִצְרַיִם הַיּוֹם לֹא תִסְפוּ לִרְאֹתָם עוֹד עַד-עוֹלָם:
יד יְהוָה יִלְחֶם לָכֶם וְאַתֶּם תַּחֲרֹשׁוּ: {פ}

רביעי [מפת עיישי]

טו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל-מֹשֶׁה

מִה-תִּצְעַק אֵלַי דְּבַר אֶל-בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ:

טז וְאַתָּה תִרַם אֶת-מִטְשֵׁךָ וְנִטַּח אֶת-יָרֶךְ עַל-הַיָּם וּבִקְעָהוּ
וַיָּבֹאוּ בְנֵי-יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבֵּשׁה:

יז וְאֲנִי הִנְנִי מִחֹזֵק אֶת-לֵב מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם
וְאִקְבְּדָה בַּפָּרָעָה וּבְכָל-חֲיָלוֹ בְּרֶכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו:

יח וַיִּרְדְּעוּ מִצְרַיִם כִּי-אֲנִי יְהוָה בְּהַפְּכֵנִי בַּפָּרָעָה בְּרֶכְבּוֹ וּבַפָּרָשָׁיו:

יט וַיִּסַּע מִלֶּאֶךָ הָאֱלֹהִים הַהַלֵּךְ לִפְנֵי מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל וַיִּלָּךְ מֵאַחֲרֵיהֶם
וַיִּסַּע עִמּוֹד הָעָנָן מִפְּנֵיהֶם וַיַּעֲמֵד מֵאַחֲרֵיהֶם:

כ וַיָּבֹא בֵּין | מַחֲנֵה מִצְרַיִם וּבֵין מַחֲנֵה יִשְׂרָאֵל
וַיְהִי הָעָנָן וַתִּחַשֵּׁד וַיֵּאָר אֶת-הַלְּלִיָּהּ
וְלֹא-קָרַב זֶה אֶל-זֶה כָּל-הַלְּלִיָּהּ:

כא וַיֵּשׂ מֹשֶׁה אֶת-יָרֶךְ עַל-הַיָּם

וַיִּוֹלָךְ יְהוָה | אֶת-הַיָּם בְּרוּחַ קָדִים עֲזָה כָּל-הַלְּלִיָּהּ
וַיִּשָּׂם אֶת-הַיָּם לְחַרְבָּה וַיִּבְקְעוּ הַמַּיִם:

פסח ישראל מפני
פרעהתולדות העם
הראשונה
[אחרי היציאה
ממצרים]:
"לקחתנו למוות
במדבר"משה מרגיע:
"ה' ילחם לכם"

בקע הים

המלאך ועמוד
הענן מפרידים בין
ישראל ומצרים

המים נבקעים

כב וַיָּבֹאוּ בְנֵי־יִשְׂרָאֵל בְּתוֹךְ הַיָּם בַּיַּבְשָׁה
וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם:
כג וַיִּרְדְּפוּ מִצְרַיִם וַיָּבֹאוּ אַחֲרֵיהֶם כָּל־סוּס פִּרְעֹה רֹכְבוֹ וּפָרָשָׁיו אֶל־תּוֹךְ הַיָּם:

ישראל עוברים
בחרבה, והמצרים
בעקבותם

כד וַיְהִי בַּאֲשֶׁמֶרֶת הַבֶּקָר
וַיִּשְׁקֹף יְהוָה אֶל־מַחֲנֵה מִצְרַיִם בַּעֲמוּד אֵשׁ וּעָנָן
וַיִּהְיֶה אֶת־מַחֲנֵה מִצְרַיִם:
כה וַיִּסַּר אֶת־אָפֶן מִרַכְבֹּתָיו וַיִּנְתְּנֵהוּ בַּכִּבְרֶת
וַיֹּאמֶר מִצְרַיִם אֲנִיסָה מִפְּנֵי יִשְׂרָאֵל כִּי יְהוֹה נִלְחַם לָהֶם בַּמִּצְרַיִם: {פ}

ה' מטיל מהומה
במחנה מצרים

זומוישי [מפת שביעין]

כו וַיֹּאמֶר יְהוָה אֶל־מֹשֶׁה
נִטָּה אֶת־יַרְדֵּךְ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁבוּ הַמַּיִם עַל־מִצְרַיִם עַל־רֹכְבוֹ וְעַל־פָּרָשָׁיו:
כז וַיִּטַּל מֹשֶׁה אֶת־יָדוֹ עַל־הַיָּם וַיָּשָׁב הַיָּם לַפְּנוֹת בְּקֶרֶן לְאַיְתּוֹ
וּמִצְרַיִם נָסִים לִקְרַאתוֹ וַיִּנְעֹר יְהוָה אֶת־מִצְרַיִם בְּתוֹךְ הַיָּם:
כח וַיָּשָׁבוּ הַמַּיִם
וַיִּכְסּוּ אֶת־הַרְכָּב וְאֶת־הַפָּרָשִׁים לְכָל־תֵּיל פִּרְעֹה הַבָּאִים אַחֲרֵיהֶם בַּיָּם
לֹא־נִשְׁאָר בָּהֶם עַד־אֶחָד:

"נסה את-יךך על-
הים"
משה מבצע

כט וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בַּיַּבְשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם
וְהַמַּיִם לָהֶם חֹמָה מִיְמִינָם וּמִשְׂמָאלָם:
ל וַיִּזְשַׁע יְהוָה בַּיּוֹם הַזֶּה וַיְהוּא אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּד מִצְרַיִם
וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־מִצְרַיִם מֵת עַל־שֵׁפֶת הַיָּם:
לא וַיִּרְא יִשְׂרָאֵל אֶת־הַיָּד הַגְּדֹלָה אֲשֶׁר עָשָׂה יְהוָה בַּמִּצְרַיִם
וַיִּירָא הָעָם אֶת־יְהוָה וַיֹּאמִינוּ בִּיהוָה וּבַמֹּשֶׁה עַבְדּוֹ: {פ}

בני ישראל עוברים
ביבשה

העם רואה את
ישועת ה', ומאמין
בה' ובמשה

פרק טו

א אַז וַיִּשִׁיר־מֹשֶׁה וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת־הַשִּׁירָה הַזֹּאת לַיהוָה וַיֹּאמְרוּ לְאֹמֶר
אֲשִׁירָה לַיהוָה כִּי־נָאֵה גָּאָה
ב עָזִי וְזִמְרַת יְהוָה
ג יְהוָה אֱלֹהֵי וַאֲנִי־הוּוּ
ד יְהוָה אֵישׁ מִלְחָמָה
ה מִרַכְבֹּת פִּרְעֹה וּחִילוֹ יִרְהַ בַּיָּם
ו תַּהֲמֹת יִכְסִּימוּ
ז יְמִינֶךָ יְהוָה גְּאֹדְרֵי בָּרָח
ח וּבִרְלֹב גְּאֹנֶךָ תִּתְרַס קַמְיֹךָ
ט וּבִקְרוֹת אַפְיֹךָ גַּעַרְמוּ מַיִם
ק קָפְאוּ תַּהֲמֹת בְּלִבֵּי־הֶם:
סוּס וְרֹכְבוֹ רָמָה בַּיָּם:
וַיְהִי־לִי לִישׁוּעָה
אֱלֹהֵי אָבִי וְאַרְמְנֵהוּ:
יְהוָה שְׂמוֹ:
וּמִבְּתֵר שְׁלֹשָׁיו טָבְעוּ בַיָּם־סוּף:
יִרְדּוּ בַּמַּצּוֹלֹת כְּמוֹ־אָבִן:
יְמִינֶךָ יְהוָה תִּרְעֵץ אֹנִיב:
תִּשְׁלַח חַרְבְּךָ וְאִכְלָמוּ כִּקְשׁ:
נִצְבּוּ כְמוֹ־גֵד זִזְלִים

שירת הים

א
ב
ג
ד
ה

ו
ז
ח
ט

<p>אָרְרַף אֲשֵׁי אָרִיק חֲרָבִי תוֹרִישְׁמוּ יְדִי: צָלְלוּ כַּעֲפֹרֶת בְּמַיִם אֲדִירִים: מִי כַּמֶּכֶה בְּאֵלֶּם יְהוָה עֲשֵׂה פֶלֶא: תִּבְלַעְמוּ אֶרֶץ: גִּתְלֹתַי בַּעֲזָה אֶל־גִּנְהַי קִדְשֶׁךָ: חֵיל אֲחֹזֵי יִשְׁבִי פִלְשֵׁת: אֵילֵי מוֹאָב יֶאֱחָזְמוּ רַעַד נִלְמְנוּ כָּל יִשְׁבֵי כְנָעַן: בְּגִדְלֵי זְרוּעֶיךָ יִדְמֵנו כְּאַבָּן עַד־יַעֲבֹר עִמָּנוּ קִנְיֹת: יִ תִּבְאָמוּ וְתִשְׁלַעְמוּ בְּהַר גִּתְלֹתֶיךָ מִכֹּון לְשִׁבְתֶּךָ פִּעֲלֹתַי יְהוָה יִה יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעַלְמֵי נְעַד:</p>	<p>ט אָמַר אוֹיֵב אֲחַלֵּק שְׁלָל תִּמְלָאֲמוּ נַפְשִׁי י נִשְׁפָּת בְּרוּחֶךָ כִּסְמוּ יָם יא מִי־כַמֶּכֶה בְּאֵלֶם יְהוָה גוֹרָא תַּחֲלֹת יב נְטִייל יְמִינֶיךָ יג נַחֲיֹת בַּחֲסִדֶּךָ עִם־זֵנוּ גִּאֲלֹתַי יד שְׁמַעוּ עַמִּים יִרְגְּזוּן טו אַזְּ נִבְחָלוּ אֱלֹהֵי אֲדוֹם טז תִּפְּל עֲלֵיכֶם אֵימָתָהּ נִפְחָד עַד־יַעֲבֹר עִמָּנוּ יְהוָה יז תִּבְאָמוּ וְתִשְׁלַעְמוּ בְּהַר גִּתְלֹתֶיךָ מִכֹּון לְשִׁבְתֶּךָ פִּעֲלֹתַי יְהוָה יח יְהוָה וְיִמְלֹךְ לְעַלְמֵי נְעַד:</p>	
<p>יט כִּי בֹא סוֹס פָּרַעַה בְּרַכְבּוֹ וּבִכְפָרְשָׁיו בָּיָם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּנְבֻשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: {פ}</p>	<p>יט כִּי בֹא סוֹס פָּרַעַה בְּרַכְבּוֹ וּבִכְפָרְשָׁיו בָּיָם וַיֵּשֶׁב יְהוָה עֲלֵהֶם אֶת־מִי הַיָּם וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל הִלְכוּ בִּנְבֻשָׁה בְּתוֹךְ הַיָּם: {פ}</p>	סיכום חצית ים-סוף
<p>כ ותקח מרים הנביאה אהות אהרן את־התוף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלות: כא ותען להם מרים שירו ליהנה כִּי־נָאֵה נָאֵה סוֹס וְרַכְבּוֹ רָמַה בָּיָם: {ס}</p>	<p>כ ותקח מרים הנביאה אהות אהרן את־התוף בידה ותצאן כל־הנשים אחריה בתפים ובמחלות: כא ותען להם מרים שירו ליהנה כִּי־נָאֵה נָאֵה סוֹס וְרַכְבּוֹ רָמַה בָּיָם: {ס}</p>	מרים והנשים

מים מרים במרה

כב וַיִּסַּע מֹשֶׁה אֶת־יִשְׂרָאֵל מִיַּם־סוּף וַיִּצְאוּ אֶל־מִדְבַר־שׁוּר אל-מדבר שור

וַיִּלְכוּ שְׁלֹשֶׁת־יָמִים בַּמִּדְבָּר וְלֹא־מָצְאוּ מַיִם: ולא מצאו מים

כג וַיָּבֹאוּ מִרְתָּה וְלֹא יָבִלּוּ לִשְׁתֵּת מַיִם מִמֶּרְהָ כִּי מַרִּים הֵם
עַל־כֵּן קָרָא־שְׁמָהּ מֶרְהָ: מים מרים במרה

כד וַיִּלְכוּ הָעָם עַל־מֹשֶׁה לְאָמַר מַה־נִּשְׁתָּה: תלונת העם השנייה
'מה נשתה'

כה וַיִּצְעַק אֶל־יְהוָה המתקת המים

וַיּוֹרְהוּ יְהוָה עֵץ וַיִּשְׁלַךְ אֶל־הַמַּיִם וַיִּמְתְּקוּ הַמַּיִם
שָׁם שָׁם לֹא חָק וּמִשְׁפָּט וְשָׁם נִסְחָהוּ:

תלונה ראשונה
– ר' יד, יא, לעיל

כ וַיֹּאמֶר אֱ־שָׁמוּעַ תִּשְׁמַע לְקוֹל אֲלֹהֶיךָ וְהִיָּה אֱלֹהֶיךָ
וְהִיָּשֶׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה וְהִאֲזַנְתָּ לְמִצְוֹתָיו וְשָׁמַרְתָּ כָּל־חֻקֵּי
כָּל־חַמְתָּלָה אֲשֶׁר־שָׁמַתִּי בְּמִצְוֹתַי לֹא־אֲשִׁים עָלֶיךָ
כִּי אֲנִי יְהוָה רַפְּאֵךְ: {ס}

כִּי אֲנִי ה'. רפאך

קריאה בתורה למופטייר [קוראים מספר שני]
פרשת פינחס, במדבר כח, טי-כה
[קרבנות הפסח, מתוך קרבנות תמידין ומוספין]

במדבר כח

עלה: יט וְהִקְרַבְתֶּם אִשָּׁה עֹלָה לַיהוָה
פָּרִים בְּנֵי־בָקָר שְׁנַיִם וְאַיִל אֶחָד
בְּהֵמֹת
ושבעה כבשים בני שנה תמימים יהיו לכם:
כ וּמִנְחָתָם סֶלֶת בְּלוּלָה בַשֶּׁמֶן
מִנְחֹת
שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל תעשו:
כא עֶשְׂרוֹן עֶשְׂרוֹן תַּעֲשֶׂה לְכֶבֶשׂ הָאֶחָד לְשִׁבְעַת הַכֹּבְשִׁים:
כב וּשְׁעִיר חַטָּאת אֶחָד לְכַפֵּר עֲלֵיכֶם:
כג מִלֶּבֶד עֹלֹת הַבָּקָר אֲשֶׁר לְעֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשׂוּ אֶת־אֵלֶּה:
שעיר לחטאת
כד כָּאֵלֶּה תַּעֲשׂוּ לַיּוֹם שִׁבְעַת יָמִים
שבעת הימים
כה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי - לַחֵם אִשָּׁה רִיח־נִיחַח לַיהוָה עַל־עוֹלֹת הַתָּמִיד תַּעֲשֶׂה וְנִסְכּוֹ:
ביום השביעי -
מקרא קודש
כל־מלאכת עבודה לא תעשו: {ס}

הפטרה לשביעי של פסח [יום ג'
שמואל ב פרק כב [ומיא טז הפטרת האזינו]

א וַיְדַבֵּר דָּוִד לַיהוָה אֶת־דְּבָרֵי הַשִּׁירָה הַזֹּאת
בְּיוֹם הַצֵּיל יְהוָה אֶתּוֹ מִכַּף כָּל־אֵיבָיו וּמִכַּף שְׂאוֹל:
פתיח
ב וַיֹּאמֶר
ה' מבטחי ומגני
יְהוָה סֹלְעֵי וּמִצְדֹּתַי וּמִפְּלִטֵי־לִי:
ג אֱלֹהֵי צוּרֵי אַחְסֵה־בּוֹ מִגְּנֵי וְקִרְן־יִשְׁעֵי
מִשְׁנַבְּי וּמְנוֹסֵי מִחֲמֹס תִּשְׁעָנִי:
ד מִהֲלָל אֶקְרָא יְהוָה וּמֵאֵיבֵי אֲנִשֶׁע:
ה כִּי אֶפְּנִי מִשְׁבְּרֵי־מוֹת נַחֲלֵי בַלְעֵל יִבְעַתְנִי:
ו חֲבֹלֵי שְׂאוֹל סִבְּנֵי קִדְמֵנִי מִקְשֵׁי־מוֹת:
ז בְּצַר־לִי אֶקְרָא יְהוָה וְאֶל־אֱלֹהֵי אֶקְרָא
וַיִּשְׁמַע מִהִכְלוֹ קוֹלִי וְשׁוֹעַתִּי בְּאָזְנוֹי:

ואלו אקרא בצר לי, והוא ישמע לשוועתי

n (התגעש) וַיִּתְגַּעַשׂ וַתִּרְעַשׂ הָאָרֶץ מִזְסָדוֹת הַשָּׁמַיִם וַיִּרְגְּזוּ
וַיִּתְגַּעַשׂוּ כִּי־תָרַח לֹא:

האל שולט בעולם ומנהג אותו

ט עָלָה עֶשֶׂן בְּאָפוֹ וְאִשׁ מִפִּי תֹאכֵל
בְּחַלְיִם בְּעָרוֹ מִמֶּנּוּ:

י. וַיִּטַּח שָׁמַיִם וַיִּרְדּוּ
יא. וַיִּרְכַּב עַל־כְּרוֹב וַיַּעֲרָה
יב. וַיִּשֶׁת חֶשֶׁד סְבִיבֹתָיו סְפֹת
יג. מִנְּגִהָ בְּגָדוֹ
יד. וַיִּרְעַם מִן־שָׁמַיִם יְהוָה
טו. וַיִּשְׁלַח חֲצִיִּים וַיִּפְיֹצֵם
טז. וַיִּרְאוּ אַפְקֵי אֱלֹהִים
בְּנִעֲרַת יְהוָה

וַעֲרַפֵּל תַּחַת רַגְלָיו:
וַיִּרְא עַל־כַּנְּפֵי־רוּחַ:
תִּשְׂרַת־מִזֶּמֶס עִבֵי שְׁחָקִים:
בְּעָרוֹ בְּחַלְי־אִשׁ:
וְעַלְיוֹן וַתֵּן קוֹלוֹ:
בְּרַק (ויהמם) וַיִּהָם:
וַיָּגִלוּ מִסְּדוֹת תִּבְּל
מִנְּשִׁמַּת רוּחַ אָפוֹ:

יז. וַיִּשְׁלַח מִמָּרוֹם וַיִּקְחֵנִי
יח. וַיְצִילֵנִי מֵאִיְבֵי עַז
יט. וַיִּקְדַּמְנִי בְּנוֹם אִידֵי
כ. וַיִּצְאָ לְמַרְחָב אֹתִי
כא. וַיִּנְמְלֵנִי יְהוָה כְּצַדִּיקְתִּי
כב. כִּי שָׁמַרְתִּי דְרָכֵי יְהוָה
כג. כִּי כָל־מִשְׁפָּטוֹ לִנְגִדִי
כד. וְאַהֲבֵה תָמִים לֹא
כה. וַיִּשָּׁב יְהוָה לִי כְּצַדִּיקְתִּי

וַמְשֵׁנִי מִמַּיִם רַבִּים:
מִשְׁנֵאֵי כִּי אֲמַצּוּ מִמֶּנּוּ:
וַיְהִי יְהוָה מִשְׁעַן לִי:
וַיַּחֲלֹצֵנִי כִּי־תַחַץ בִּי:
כְּכֹר גְּדִי יִשִּׁיב לִי:
וְלֹא רִשְׁעָתִי מֵאַלְהֵי:
וַחֲקִיתִיו לֹא־אֶסְוֹר מִמֶּנּוּ:
וְאַשְׁתַּמְרָה מִעֲוֹנֵי:
כְּבָרִי לִנְגִד עֵינָיו:

האל יצילני ויהיה למשען לי

-- כי שמרתי דרכי ה'

כו. עַם־חֲסִיד תִּתְחַסֵּד
כז. עַם־נֹבֵר תִּתְבַּר
כח. וְאֶת־עַם עֲנִי תוֹשִׁיעַ
כט. כִּי־אַתָּה נִירִי יְהוָה
ל. כִּי בִּקְה אֶרְוִץ בְּדוֹד
לא. תֵּאֵל תָּמִים דְּרָכֵי

עַם־גִּבּוֹר תָּמִים תִּתְמָם:
וְעַם־עֲקֹשׁ תִּתְפַּל:
וְעֵינִיךָ עַל־רָמִים תִּשְׁפִּיל:
וַיְהוָה גִּיְיָת חֶשֶׁבִי:
בְּאַלְהֵי אֲדֹלְג־שׁוֹר:
אִמְרַת יְהוָה צְרוּפָה

פניה לה' שיגמול לאדם כגמולו

ה' מאיר דרכי ומתן לי כח --

מִגֵּן הוּא לְכָל הַחֲסִים בּוֹ:
לב. כִּי מִי־אֵל מִבְּלַעֲדֵי יְהוָה וְקִי צוֹר מִבְּלַעֲדֵי אֱלֹהֵינוּ:

וַיִּתֵּן תְּמִים (דרבנו) דְּרָכָי:	גג הָאֵל מְעוֹזֵי חַיִּל
וְעַל בְּמוֹתַי יַעֲמִדְנִי:	דד מְשֻׁנָּה (רגלי) רַגְלֵי כְּאֵילֹת
וּנְחַת קִשְׁת־נְחוּשָׁה זְרַעְתִּי:	הה מְלֻמֵּד יָדַי לַמְּלַחְמָה
וַעֲנִתָּהּ תִּרְבְּנִי:	וה וַתִּתֵּן־לִי מִגֵּן יִשְׁעָהּ
וְלֹא מְעַדֵּי קִרְסָלָי:	זז תִּרְתִּיב צַעְדֵּי תַחְתָּנִי
וְלֹא אָשׁוּב עַד־כְּלוּתְּם:	חח אֲרַדְּפָה אִיבֵי וְאַשְׁמִידֵם
וַיִּפְּלוּ תַחַת רַגְלֵי:	טט וְאַכְלֵם וְאַמְחָצֵם וְלֹא יִקְוִמוּן
תִּכְרִיעַ קַמִּי תַחְתָּנִי:	מ ותִּזְרַנִּי חַיִּל לַמְּלַחְמָה
מְשֻׁנְאֵי וְאַצְמִיתֵם:	מא וְאִיבֵי תַתָּה לִי עֶרְף
אֶל־יְהוָה וְלֹא עִנָּם:	מב יִשְׁעוּ וְאִין מִשִּׁיעַ
כְּטִיט־חֹצוֹת אֲדָקֵם אֲרַקְעֵם:	מג וְאַשְׁתַּקֵּם כַּעֲפַר־אָרֶץ
עַם לֹא־יִדְעָתִי יַעֲבִדְנִי:	מד וַתִּפְּלֹטְנִי מִרִיבֵי עַמִּי
לִשְׁמוֹעַ אֲזִן יִשְׁמְעוּ לִי:	הה תִּשְׁמְרֵנִי לְרֹאשׁ גּוֹיִם
וַיַּחֲגְרוּ מִמִּסְגְּרוֹתֵם:	מה בְּנֵי נֶגֶד יִתְכַחֲשׁוּ־לִי
וַיִּרְם אֱלֹהֵי צוּר יִשְׁעֵי:	מו בְּנֵי נֶגֶד יִפְּלוּ
וּמוֹרִיד עַמִּים תַּחְתָּנִי:	מז תִּי־יְהַנֶּה וּבְרִוּף צוּרֵי
וּמִקַּמִּי תִרְוַמְלֵנִי מֵאִישׁ חֲמָסִים תַּצִּילְנִי:	מח הָאֵל הַנִּתָּן נִקְמַת לִי
וּלְשִׁמָּה אֲזַמֵּר:	מט וּמוֹצִיאֵי מֵאִיבֵי
וַעֲשֵׂה־חֶסֶד לְמִשִּׁיחֹו	נ על־כֵּן אוֹרְךָ יִהְיֶה בְּגוֹיִם
לְדָרְדֹר וּלְזָרְעוֹ עַד־עוֹלָם: {פ}	נא (מגדיל) מְגִדוֹל יִשׁוּעוֹת מִלְּפֹו

-- ובזכות זאת
אגבר על אויביי

סיכום והודיה לה'

שמיני של פסח [וי"ט כח"א]

קריאה בתורה לעמוני על פסוק
מתוך פרשת ראה, דברים יד, כב - ז',ז

מעשרות

דברים יד

חז"ל: מעשר שני

לאכול [הבעלים]
במקום אשר יבחר
...
[נוסף למעשר
שנותן ללויים]

אפשרות המרה
בכסף [לרכישת
מזון במקום אשר
יבחר]

לתמוך בלוי

"מעשר עני" [חז"ל]

שנים 3 - 6
במחזור השמיטה
[חז"ל: וגם
"ביעור מעשרות"]

פרק 10

כותרת

שמיטת כספים
[חובות]

כב עֲשֶׂה תַעֲשֶׂה אֵת כָּל-תְּבוּאֹת יִרְעָה הַיֵּצֵא הַשָּׂדֶה שְׁנֵה שְׁנָה:
גכ וְאֶכְלֶתָּ לִפְנֵי ה' וְהָיָה אֱלֹהֶיךָ בְּמִקְוֵם אֲשֶׁר-יִבְחַר לְשִׁכְּן שְׁמוֹ שָׁם
מֵעֵשֶׂר דִּגְגָה תִירֹשֶׁה וְיִצְהָרֶךְ וּבְכֹלֵת בְּקִרְיָה וְצֹאנֶךָ
לְמַעַן תִּלְמַד לִירְאֵה אֶת-יְהוָה אֱלֹהֶיךָ כָּל-הַיָּמִים:

דד וְכִי-יִרְבֶּה מִמֶּנּוּ הַדָּרֶךְ כִּי לֹא תוּכַל שְׂאֵתוֹ כִּי-יִרְתַּק מִמֶּנּוּ הַמִּקְוֹם
אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשׁוּם שְׁמוֹ שָׁם כִּי יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
כה וְנָחַתָּה בַכֶּסֶף

ו וצָרַת תִּכְסֹף בְּדָרֶךְ וְהִלַּכְתָּ אֶל-הַמִּקְוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ:
ז וְנָחַתָּה הַכֶּסֶף בְּכֹל אֲשֶׁר-תֵּאֵוָה נַפְשֶׁךָ
בַּבֶּקֶר וּבַצֹּאן וּבַיִּזְוִן וּבַשֶּׂכֶר וּבְכֹל אֲשֶׁר תִּשְׁאַלְךָ נַפְשֶׁךָ
וְאֶכְלֶתָּ שָׁם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ וְשִׂמַחְתָּ אֹתָהּ וּבֵיתֶךָ:

זז וְהָלַו אֲשֶׁר-בִּשְׁעָרֶיךָ לֹא תַעֲזֹבֵנּוּ כִּי אִין לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ: {ס}

חח מִקְצֵהוּ שְׁלֹשׁ שָׁנִים תּוֹצִיא אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂר תְּבוּאֹתֶיךָ בַשָּׂנֵה הַהוּא
וְהִנַּחְתָּ בִשְׁעָרֶיךָ:

טט וְבֹא תִלְוִי כִּי אִין-לוֹ חֶלֶק וְנִחְלָה עִמָּךְ
וְהִגֵּר וְהִיָּתוּם וְהָאֶלְמָנָה אֲשֶׁר בִּשְׁעָרֶיךָ וְאֶכְלוּ וְשִׂבְעוּ
לְמַעַן יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֵׂה יָדֶךָ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: {ס}

ראה פר'
כי-תבוא,
דברים כו,ב

עייניי

שמיטה - שביעית

א מִקֵּץ שִׁבְע־שָׁנִים תַּעֲשֶׂה שְׁמִטָּה:
ב וְזֶה דְבַר הַשְּׁמִטָּה

שְׁמוֹט כָּל-בְּעַל מִשָּׁה יָדוֹ אֲשֶׁר יִשֶׁה בְּרַעְיוֹ
לֹא-יִגֹּשׁ אֶת רַעְיוֹ וְאֶת אֹהָיו כִּי-קָרָא שְׁמִטָּה לַיהוָה:
ג אֶת-הַנִּבְכְּרִי תִגֹּשׁ וְאֲשֶׁר יִהְיֶה לָּהּ אֶת-אֲחִיו תִּשְׁמַט יָרֶךְ:

ד אָפֶס כִּי לֹא יִהְיֶה-בָּהּ אֶבְיֹון
כִּי-בִרְיָה יִבְרַכְךָ יְהוָה בְּאָרְץ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן-לָּךְ נַחֲלָה לְרִשְׁתָּהּ:

ה. בַּרְק אִם-שָׁמוּעַ תִּשְׁמָע בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 לְשֹׁמֵר לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-הַמִּצְוָה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוֶה הַיּוֹם:
 ו. כִּי-יְהוּנָה אֶל-הוֹיָה בְּרִכָּהּ בְּאֲשֶׁר דִּבַּר-לָךְ
 וְהַעֲבַטְתָּ גוֹיִם רַבִּים וְאַתָּה לֹא תַעֲבֹט
 וּמִשְׁלַת בְּגוֹיִם רַבִּים וּבָהּ לֹא יִמְשְׁלוּ: {ס}

ז. כִּי-יְהוּנָה לָךְ אֲבִיוֹן מֵאַחַד אֶחָיֶךָ בְּאַחַד שְׁעָרֶיךָ בְּאַרְצֶךָ
 אֲשֶׁר-יְהוּנָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ
 לֹא תֵאמַרְנָּ אֶת-לִבְבְּךָ וְלֹא תִקַּפֵּן אֶת-יָדְךָ מֵאַחֲיֶךָ הָאֲבִיוֹן:
 ח. כִּי-פָתַח תִּפְתָּח אֶת-יָדְךָ לּוֹ וְהַעֲבַט תַּעֲבִיטֵנּוּ דֵּי מַחֲסָרוֹ אֲשֶׁר יַחֲסֵר לּוֹ:
 ט. הַשֹּׁמֵר לָךְ פֶּן-יְהוּנָה דָּבָר עִם-לִבְבְּךָ בְּלִיעַל לֵאמֹר
 קָרַבָה שְׁנַת-הַשְּׁבַע שְׁנַת הַשְּׁמִטָּה
 וְרַעַה עֵינֶיךָ בְּאַחֲיֶךָ הָאֲבִיוֹן וְלֹא תִתֵּן לּוֹ
 וּקְרָא עָלֶיךָ אֱלֹ-יְהוָה וְהוּנָה בָּהּ חַטָּא:
 י. נָתַן תִּתֵּן לּוֹ וְלֹא-יִרַע לִבְבְּךָ בְּתַתֵּן לּוֹ
 כִּי בִגְלַל הַדָּבָר הַזֶּה וּבְרִכָּהּ יְהוּנָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל-מַעֲשֶׂיךָ וּבְכָל מִשְׁלַח יָדְךָ:
 יא. כִּי לֹא-יִחַדְּלֵךְ אֲבִיוֹן מִקְרֹב הָאָרֶץ עַל-כֵּן אָנֹכִי מִצְוֶה לֵאמֹר
 פָּתַח תִּפְתָּח אֶת-יָדְךָ לְאַחֲיֶךָ לְעֵנֶיךָ וּלְאַבְיֹנֶךָ בְּאַרְצֶךָ: {ס}

לתמוך באביון

עזרה לאביון, גם בקרוב שנת השמיטה

דיני עבד ואמה עבריים

יב. כִּי-יִמְכַר לָךְ אֶתִּיּוֹךָ הָעֶבְרִי אוֹ הָעֶבְרִיָּה
 וַעֲבָדָךְ שֵׁשׁ שָׁנִים וּבִשְׁנֵה הַשְּׁבִיעִת תִּשְׁלַחְנּוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ:
 יג. וְכִי-תִשְׁלַחְנּוּ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ לֹא תִשְׁלַחְנּוּ רִיקָם:
 יד. הַעֲנִיךָ תַעֲנִיךָ לּוֹ מִצְאֹנָהּ וּמִגְדָּנָהּ וּמִיִּקְבָּהּ
 אֲשֶׁר בְּרִכָּהּ וְהוּנָה אֶל-הוֹיָה תִתֵּן-לּוֹ:
 טו. וְזָכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם וַיִּפְדֶּךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ
 עַל-כֵּן אָנֹכִי מִצְוֶה אֶת-הַדָּבָר הַזֶּה הַיּוֹם:
 טז. וְהָיָה כִּי-יֹאמַר אֱלֹיךָ לֹא אֵצֵא מֵעִמָּךְ
 כִּי אַהֲבֶךָ וְאַתְּ-בֵּיתְךָ כִּי-טוֹב לּוֹ עִמָּךְ:
 יז. וְלִקְחַתָּ אֶת-הַמֶּרְצֵעַ וְנִתְתָּהּ בְּאֹזְנוֹ וּבִדְלַת וְהָיָה לָךְ עֶבֶד עוֹלָם
 וְאִף לְאַמְתֶּךָ תַעֲשֶׂה-כֵן:
 יח. לֹא יִקְשֶׁה בְּעֵינֶיךָ בְּשִׁלְחָךְ אֹתוֹ חֲפָשִׁי מֵעִמָּךְ
 כִּי מִשְׁנֵה שְׂכָר שְׂכִיר עֲבָדָךְ שֵׁשׁ שָׁנִים
 וּבְרִכָּהּ יְהוּנָה אֱלֹהֶיךָ בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה: {פ}

6 שנים

מצוות "הענקה"

עבד עולם ע"רציעה

מצות בכור בהמה טהורה עביעי

- יט כֹּל-הַבְּכוֹר אֲשֶׁר יוֹלֵד בַּבְּקָרָה וּבַצֹּאֲנֵה הַזָּכָר תִּקְדֵּישׁ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲבֹד בַּבְּכֹר שׁוֹרֶיךָ וְלֹא תִגַּז בְּכוֹר צֹאֲנֶיךָ:
- כ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ שִׁנְיָה בְּשִׁנְיָה בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֶתְּךָ וּבֵיתְךָ:
- כא וְכִי-יִהְיֶה בּוֹ מוֹם פֶּסַח אוֹ עֹזֵר כֹּל מוֹם רָע לֹא תִזְבְּחֶנּוּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ:
- כב בְּשַׁעֲרֶיךָ תֹאכְלֶנּוּ הַטֶּמֶא וְהַטְּהוֹר יִחַדּוּ כַּצִּבִּי וְכֹאֵל:
- כג רַק אֶת-דָּמוֹ לֹא תֹאכַל עַל-הָאָרֶץ תִּשְׁפְּכֶנּוּ כַּמַּיִם: {פ}

-
-
-
-
-

שלושת הרגלים

פרק טז

- א שְׁמֹרֵת אֶת-חֹדֶשׁ הָאָבִיב וְעִשִׂית פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ כִּי בַחֹדֶשׁ הָאָבִיב הוֹצִיאֲךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מִמִּצְרָיִם לְיִלְכָה:
- ב וּזְבַחַת פֶּסַח לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ צֹאן וּבָקָר בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה לְשִׁבְן שְׁמוֹ שֵׁם:
- ג לֹא-תֹאכַל עָלָיו חֶמֶץ שִׁבְעַת יָמִים הֹאכַל-עָלָיו מִצֹּוֹת לֶחֶם עֲנִי כִּי בַחֲפוּזִין יֵצְאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם לִמְעַן תִּזְכֹּר אֶת-יוֹם צֵאתְךָ מֵאֶרֶץ מִצְרָיִם כָּל יְמֵי חַיֶּיךָ:
- ד וְלֹא-יֵרָאֶה לָּךְ שֹׂאֵר בְּכַל-וּגְלִיךָ שִׁבְעַת יָמִים וְלֹא-יִלְוֶינָךְ מוֹתֵבֶשֶׁר אֲשֶׁר תִּזְבַּח בְּעֶרְבִי בַיּוֹם הַרִאשׁוֹן לְבָקָר:
- ה לֹא תִוְּכַל לִזְבַּח אֶת-הַפֶּסַח בְּאַחַד שַׁעֲרֶיךָ אֲשֶׁר-יִהְיֶה אֱלֹהֶיךָ נִתָּן לָּךְ:
- ו כִּי אִם-אֶל-הַמָּקוֹם אֲשֶׁר-יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁבְן שְׁמוֹ שֵׁם תִּזְבַּח אֶת-הַפֶּסַח בְּעֶרְבִי כִּבּוֹא הַשֶּׁמֶשׁ מוֹעֵד צֵאתְךָ מִמִּצְרָיִם:
- ז וּבִשְׁלֵתָ וְאָכַלְתָּ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בּוֹ וּפְנִיתָ בַבֶּקֶר וְהִלַּכְתָּ לְאַהֲלֶיךָ:
- ח שֵׁשֶׁת יָמִים תֹּאכַל מִצֹּוֹת וּבַיּוֹם הַשְּׂבִיעִי עֲצַרְתָּ לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ לֹא תַעֲשֶׂה מְלֶאכֶה: {ס}

- פסח
- [המועד]
-
-
-
-
-
-
-
-

- ט שִׁבְעָה שִׁבְעַת תִּסְפְּרֶה לָּךְ מִהַחֵל חֶרְמֵשׁ בַּקִּמָּה תַחֵל לִסְפֹּר שִׁבְעָה שִׁבְעוֹת:
- י וְעִשִׂית חַג שִׁבְעוֹת לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ מִסֵּת נְדִבַת גִּדָּה אֲשֶׁר תִּתֵּן כְּאֲשֶׁר יִבְרַכְךָ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ:
- יא וְשִׁמַּחְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֶתְּךָ וּבְנֶיךָ וּבְתוֹךְ וּעִבְדֶיךָ וְנִאֲמַתְךָ וְחֵלְוֵיךָ אֲשֶׁר בְּשַׁעֲרֶיךָ וְהַגֵּר וְהַיְתוּם וְהָאֵלְמָנָה אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ בַּמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְשִׁבְן שְׁמוֹ שֵׁם:
- יב וּזְכַרְתָּ כִּי עֶבֶד הָיִיתָ בְּמִצְרָיִם וְשִׁמַּרְתָּ וְעִשִׂית אֶת-הַחֻקִּים הָאֵלֶּה: {פ}

- חג השבועות
- [המועד]
-
-
-
-
-
-
-
-

מפטיר

<p>יג חג הסוכות תעשה לך שבועת ימים באספך מנרגך ומיקבך:</p>	<p>חג הסוכות</p>
<p>יד ושמחת בחגך</p>	<p>[המועד]</p>
<p>אתה ובנך ובתך ועבדך וַאֲמִתְךָ</p>	<p>•</p>
<p>והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך:</p>	<p>•</p>
<p>טו שבועת ימים תחג ליהנה אלהיך במקום אשר יבחר יהוה</p>	<p>•</p>
<p>כי יברכך יהוה אלהיך בכל תבואתך ובכל מעשה ידיו</p>	<p></p>
<p>והיית אף שמח:</p>	<p></p>
<p>טז שלוש פעמים בשנה נראה כל־זכורך את־פני יהוה אלהיך</p>	<p>מצוות הראיון</p>
<p>במקום אשר יבחר בחג המצות ובחג השבועות ובחג הסוכות</p>	<p>בשלושת הרגלים</p>
<p>ולא נראה את־פני יהוה ריקם:</p>	<p></p>
<p>יז איש כמתנת ידו כברכת יהוה אלהיך אשר נתת־לך: {ס}{ס}{ס}</p>	<p></p>

הפטרה לשמיני של פסח [מנ"ח]
 ישעיהו י' לב - עד סוף פרק יב
 [ומיא ps הפטרה יום העצמאות]

נבואה על אחרית הימים

פרק י

לב עוד היום בְּנֹבַח לְעַמֶּד

וְנִפְחָ יְדוֹ תֵר (בית) בַּת־צִיּוֹן גְּבַעַת יְרוּשָׁלַם : {פ}

לג הַנְּהָה הָאָדוֹן יִהְיֶה צְבָאוֹת מְסַעֵף פְּאָרָה בְּמַעֲרָצָה וְרַמֵי הַקּוֹמָה גְּדוּעִים וְהַגְּבָהִים יִשְׁפְּלוּ :

לד וְנִקְףָ סִבְכֵי הַנֶּעַר בְּבִרְזֵל וְהִלְכָנוּן בְּאֲדִיר יְפוּל : {ס}

הופעת ה'

פרק יא

א וַיֵּצֵא חֹטֵר מִגִּזְעֵ יִשְׂרָאֵל וְנִצָּר מִשְׂרָשְׁיו יִפְרָה :

ב וְנִחָה עָלָיו רִיחַ יְהוָה רִיחַ חֲכָמָה וּבִינָה

רִיחַ עֲצָה וּגְבוּלָה רִיחַ דַּעַת וַיֵּרָאֵת יְהוָה :

ג וְהִרְיָחוּ בִירְצַת יְהוָה

ד וְשָׁפַט בְּצֶדֶק דְּלִים וְלֹא־לְמַרְאֵה עֵינָיו יִשְׁפּוֹט

ה וְהִקְדֵּה אֶרֶץ בְּשֹׁבֵט פִּיּוֹ וּבְרוּחַ שְׁפָתָיו יָמִית רֶשַׁע :

ו וְהָיָה צֶדֶק אֲזוּר מִתְּנָיו וְהָאֱמוּנָה אֲזוּר חֲלָצָיו :

ז וְגַר זָאֵב עִם־כֶּבֶשׂ וְעֵגֶל וּכְפִיר וּמְרִיא יַחְדָּו

ח וּפְרָה וְדָב תִּרְשְׁיָנָה וְאָרְיָה כְּבָקָר יֹאכַל־תְּבָן :

ט וְשָׂעִשַׁע יִזְנֹק עַל־חַר פְּתָן וְעַל מְאוּכָת צַפְעוֹנָי גְּמוּל יְדוֹ תִּהְיֶה :

המלך מבית דוד

שלוש בין בעלי החיים

אמונת העולם באלהי ישראל

ישראל יכבוד ע"י העמים

י לא־יָרְעוּ וְלֹא־יִשְׁחִיתוּ בְּכָל־תֵּר קִדְשֵׁי

יא כִּי־מְלֹאָה הָאֶרֶץ דַּעַה אֶת־יְהוָה כַּמָּוִם לַיָּם מְכֹסִים : {ס}

יב וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא

יג שָׂרֵשׁ יִשְׂרָאֵל עִמָּד לְגַס עַמִּים אֵלָיו גּוֹיִם יִדְרָשׁוּ

יד וְהָיְתָה מִנְחָתוֹ כְּבוֹד : {פ}

אמונת העולם באלהי ישראל

ישראל יכבוד ע"י העמים

יא וְהִיָּה | בַּיּוֹם הַהוּא

וְיֹסִיף אֲדָנִי | שְׁנֵית יָדָיו לַקִּנּוֹת אֶת־שָׂאֵר עֲמֹו
אֲשֶׁר יִשָּׂאֵר מֵאֲשׁוּר וּמִמְצָרִים וּמִפְתָּרוֹס וּמִכּוֹשׁ
וּמֵעִילָם וּמִשְׁנַעַר וּמִחֲמַת וּמֵאֵי הַיָּם:

קבוצת העם
מארבע כנפות
הארץ

יב וְנָשָׂא גַס לְגוֹיִם
וּנְפֻצוֹת יְהוּדָה יִקְבֹּץ
מֵאֲרַבַּע כְּנָפֹת הָאָרֶץ:

שלום בעם

יג וְכָרְהָ קִנְיַת אֲפָרִים
וְצָרְרֵי יְהוּדָה יִכְרְתוּ
אֲפָרִים לֹא־יִקְנֹא אֶת־יְהוּדָה וְיְהוּדָה לֹא־יִצַּר אֶת־אֲפָרִים:

ישראל ישלוח
על עמים רבים

יד וְעָבֹו בְּכַתֵּף פְּלִשְׁתִּים וְמוֹהַ
יִחַדּוּ וַיִּבְזוּ אֶת־בְּנֵי־קָדָם
אֲדָרוֹס וּמוֹאָב מִשְׁלוֹחַ יָדָם וּבְגֵי עֲמֹון מִשְׁמַעְתָּם:

טו וְהַחֲרִים יְהוָה אֶת לְשׁוֹן יָם־מִצְרַיִם

וְהַנְיָף יָדוֹ עַל־הַנְּהַר בַּעֲיָם רוּחוֹ

וְהִכְהוֹ לְשַׁבְעָה נְחָלִים
וְהִדְרִיךְ בַּנְּעָלִים:

ייבוש אזורים
במצרים ובנהר
פרט - למעבר
הגולים חזרה
לארץ ישראל

טז וְהָיְתָה מִסְלָה לְשָׂאֵר עֲמֹו
כַּאֲשֶׁר הָיְתָה לְיִשְׂרָאֵל
בַּיּוֹם עָלְתוּ מֵאֲרֶץ מִצְרַיִם:

פרק יא

א וְאָמַרְתָּ בַּיּוֹם הַהוּא

אֲוֹדְךָ יְהוָה כִּי אָנַפְתָּ בִּי

ב הִנֵּה אֵל יִשְׁעֵתִי אֲבַטַח

ג כִּי־עָזַי וְזִמְרַת יְהוָה יְהוָה

ד וְאָמַרְתֶּם־מִיָּם בְּשִׁשּׁוֹן

וְאָמַרְתֶּם בַּיּוֹם הַהוּא

ה הוֹדִינוּ לִיתְהוָה קִרְאֵנוּ בְּשִׁמּוֹ

ו הִזְכִּירוּ כִּי נִשְׁגַּב שְׁמוֹ:

בטחון בה'

הודיה לה'

ז וְזָמְרוּ יְהוָה כִּי נִאֲוֹת עָשָׂה

ח כִּי־נָדוּל בְּקִרְבֶּךָ קָדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל: {ס}